

**CRNA GORA
VLADA CRNE GORE**

**Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva
prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu
medija**

IZVJEŠTAJ O RADU

Za period od 23. septembar 2017. godine - 23. januar 2018. godine

Podgorica, januar 2018. godine

REZIME IZVJEŠTAJA

Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija pripremila je drugi kvartalni Izvještaj za period od 23. januara - 23. maja 2017. godine, koji je pripremljen u skladu sa članom 7 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija (Sl. list 59/16), kojim je propisano da je Komisija dužna da svaka četiri mjeseca Vladi Crne Gore dostavlja izvještaj o svom radu.

Komisija je u izvještajnom periodu održala dvije sjednice, 3. novembra 2017. godine i 16. januara 2018. godine.

Komisija ima predsjednika i osam članova. Za predsjednika imenovan je pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista „Dan“ **Nikola Marković**, a za članove: član Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika **Veselin Racković**; glavni policijski inspektor - načelnik Odjeljenja za unutrašnju kontrolu policije u Ministarstvu unutrašnjih poslova **Milan Adžić**; predsjednica Sindikata medija **Marijana Camović**; službenica Agencije za nacionalnu bezbjednost **Aleksandra Samardžić**; novinar i medijski ekspert **Dragoljub Duško Vuković**; glavni i odgovorni urednik nezavisnog dnevnika „Vijesti“ **Mihailo Jovović**; predstavnik nevladinih organizacija **Dalibor Tomović**; izvršni sekretar Medijskog savjeta za samoregulaciju **Ranko Vujović**.

Shodno članu 9 Odluke, ministar unutrašnjih poslova odredio je službenicu Biroa za ljudske resurse Jelenu Maraš za sekretara Komisije, radi obavljanja administrativno-tehničkih poslova, koje obavlja pored svojih redovnih poslova.

Četvrti izvještaj o radu Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija za period od 23. septembar 2017. godine - 23. januar 2018. godine nastao je kao rezultat dogovora sa predstavnicima Vlade Crne Gore, i predstavlja presjek dosadašnjeg rada Komisije, kao i svih problema sa kojima se u radu suočavala i sa kojima se i dalje suočava, a sve u cilju prevazilaženja tih problema i realizacije preporuka Komisije, koje treba da započne Vlada.

Predstavnici 11 nevladinih organizacija su uputili predsjedniku Vlade Dušku Markoviću i potpredsjedniku Zoranu Pažinu otvoreno pismo u kojem su naveli da „Vlada Crne Gore treba da obezbijedi nesmetan rad Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, a koja trpi opstrukcije nadležnih državnih institucija”. Takođe su istakli da je djelotvoran rad Komisije, kao i redovno obavješćavanje javnosti o rezultatima tog rada, u opštem interesu poštovanja ljudskih prava i unapređenja povjerenja u rad Vlade Crne Gore i drugih državnih organa.

Nakon tog pisma potpredsjednik Vlade Zoran Pažin je pozvao na sastanak predsjednika Komisije Nikolu Markovića, na kojem je dogovoreno da ovaj izvještaj ne sadrži analizu novih slučajeva, već da bude presjek svih dosadašnjih analiza, preporuka i problema sa kojima se u radu suočava Komisija.

1. NEOBJAVLJIVANJE IZVJEŠTAJA

Najveći problem u radu Komisije predstavljala je činjenica da sa rezultatima njenog rada nije bila upoznata javnost, jer izvještaji o radu nijesu objavljeni.

Dosadašnja tri izvještaja objavljena su na sajtu Ministarstva unutrašnjih poslova 27.12.2017. godine, istog dana kada je potpredsjednik Zoran Pažin odgovorio na pismo 11 NVO.

Potrebno je izvještaje o radu Komisije redovno objavljivati.

2. NEPOSTUPANJE PO PREPORUKAMA

Izvještaji o radu sadrže konkretne slučajeve napada na novinare i imovinu medija, u kojima je analizirana istraga nadležnih organa, utvrđeni eventualni propusti i date preporuke u cilju poboljšanja istrage.

Međutim, do danas, Komisija nema nikakvo obavještenje da li je započeta realizacija preporuka. Generalnom sekretarijatu upućen je zahtjev (akt broj 55 od 4.9.2017. godine) za obavještenjem da li je u Vladi započeto postupanje po preporukama Komisije, koje su navedene u izvještajima o radu. U odgovoru (akt broj 02-2752/2 od 29.9.2017. godine) Komisija je upućena da potrebne informacije traži od članova Komisije koji su delegirani od strane organa državne uprave, ukazujući da je “postupak realizacije Zaključaka kontinuiran posao o kome se Vlada stara u svakom trenutku”.

Međutim, informacije o konkretnim preporukama i dalje nemamo.

3. ZATAMNJIVANJE DOKUMENTACIJE UPRAVE POLICIJE

U dokumentaciji Uprave policije, koju dostavlja na zahtjev Komisije, imena i lični podaci svih lica su zatamnjeni, što je bila jedna od glavnih prepreka za uspješan rad i prethodne Komisije. Praksa Uprave policije da dostavlja dokumentaciju sa zatamnjenim ličnim podacima, nastavljena je i kad su u pitanju novi slučajevi.

Kako je nekoliko puta konstatovano na sjednicama Komisije, mišljenje Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama, na koje se Uprava policije poziva, nije obavezujuće, tim prije što predsjednik, članovi i sekretar Komisije posjeduju dozvolu za pristup tajnim podacima najvećeg stepena tajnosti. Takođe, ukazano je na to da ovakvu praksu paradoksalnom čini činjenica da dokumentacija Tužilaštva o istim tim slučajevima sadrži sve lične podatke, koje u Upravi policije zatamnjuju.

Kako navedeni problem nije riješen, Komisija se 4. aprila 2017. obratila i ministru unutrašnjih poslova Mevludinu Nuhodžiću, ukazujući mu ukratko u dopisu na problem i zahtijevajući prijem predsjednika Komisije.

Problem zatamnjenih imena i ličnih podataka u dokumentaciji Uprave policije do danas nije riješen.

4. NEISPLAĆIVANJE SREDSTAVA

U vrijeme formiranja Komisije postignut je usmeni dogovor sa rukovodstvom Ministarstva unutrašnjih poslova da će rad u ovom tijelu biti plaćen.

Pozivajući se na član 26 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru ("Sl. list CG", br. 16/16, 83/16 i 21/17), koji, između ostalog, predviđa da naknade u komisijama koje su od državnog značaja, mogu biti isplaćivane, ukoliko se pribavi saglasnost Vlade, uz prethodno

pribavljenu potvrdu o raspoloživim sredstvima iz Ministarstva finansija, Komisija je dana 11. aprila 2017. godine uputila zahtjev Ministarstvu finansija (akt broj 30) za pribavljanje potvrde o raspoloživim finansijskim sredstvima.

Iz Ministarstva finansija obavijestili su Komisiju (akt broj 01-6088/1 od 29.6.2017. godine) da su, pozivajući se na član 9 Odluke o obrazovanju Komisije, koji, između ostalog, predviđa da troškove rada Komisije snosi MUP, uputili ministru unutrašnjih poslova dopis, radi izjašnjenja o raspoloživosti budžetskih sredstava planiranih Zakonom o budžetu za 2017. godinu.

Međutim, iz Ministarstva unutrašnjih poslova im je odgovoreno da budžetom za 2017. godinu nijesu planirana sredstva za isplatu naknade za rad u Komisiji.

Konačno, iz Ministarstva finansija su uputili Komisiju da rješenje za plaćanje pronade u „neposrednoj komunikaciji sa predstavnikom Ministarstva unutrašnjih poslova“.

Smatramo da rad u Komisiji može biti plaćen u skladu sa članom 26 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru ("Sl. list CG", br. 16/16, 83/16 i 21/17), koji, između ostalog, predviđa da naknade u komisijama koje su od državnog značaja, mogu biti isplaćivane, ukoliko se pribavi saglasnost Vlade, uz prethodno pribavljenu potvrdu o raspoloživim sredstvima iz Ministarstva finansija, jer zadatak Komisije jeste od državnog značaja.

U glavi VI izvještaja navedene su sve preporuke iz prethodnih izvještaja, po kojima nadležni organi treba da postupe.

I UVODNE NAPOMENE

Izvještaj je pripremljen u skladu sa članom 7 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija (Sl. list 59/16), kojim je propisano da je Komisija dužna da svaka četiri mjeseca Vladi Crne Gore dostavlja izvještaj o svom radu.

Četvrti izvještaj o radu Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija za period od 23. septembar 2017. godine - 23. januar 2018. godine nastao je kao rezultat dogovora sa predstavnicima Vlade Crne Gore, i predstavlja presjek dosadašnjeg rada Komisije, kao i svih problema sa kojima se u radu suočavala i sa kojima se i dalje suočava, a sve u cilju prevazilaženja tih problema i realizacije preporuka Komisije, koje treba da započne Vlada.

Predstavnici 11 nevladinih organizacija su uputili predsjedniku Vlade Dušku Markoviću i potpredsjedniku Zoranu Pažinu otvoreno pismo u kojem su naveli da “Vlada Crne Gore treba da obezbijedi nesmetan rad Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, a koja trpi opstrukcije nadležnih državnih institucija”. Takođe su istakli da je djelotvoran rad Komisije, kao i redovno obavješćavanje javnosti o rezultatima tog rada, u opštem interesu poštovanja ljudskih prava i unapređenja povjerenja u rad Vlade Crne Gore i drugih državnih organa.

Nakon tog pisma potpredsjednik Vlade Zoran Pažin je pozvao na sastanak predsjednika Komisije Nikolu Markovića, na kojem je dogovoreno da ovaj izvještaj ne sadrži analizu novih slučajeva, već da bude presjek svih dosadašnjih analiza, preporuka i problema sa kojima se u radu suočava Komisija.

II NADLEŽNOST, SASTAV I NAČIN RADA KOMISIJE

1. Zadaci

Zadaci Komisije utvrđeni su članom 3 Odluke o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija. Zadaci Komisije su da: Utvrdi plan i dinamiku prikupljanja činjenica i utvrđivanja drugih okolnosti koje su u vezi sa istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, i da u tu svrhu ostvari saradnju sa organima nadležnim za vođenje tih istraga; na osnovu dobijenih informacija i sagledanih okolnosti u vezi sa vođenim istragama, sačini pregled dosadašnjeg toka vođenih istraga; pripremi mišljenje o djelotvornom načinu na koji bi se vođenje istrage moglo unaprijediti i da u tu svrhu predloži konkretne mjere koje bi trebalo preduzeti.

2. Sastav

Predsjednik i članovi Komisije imenovani su Odlukom o obrazovanju Komisije za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji i nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija (Sl. list 59/16), koja je usvojena na sjednici Vlade Crne

Gore, održanoj dana 30. juna 2016. godine. Odluka je objavljena u Službenom listu Crne Gore 15. septembra 2016. godine, a stupila je na snagu dana 23. septembra 2016. godine, kad je Komisija počela rad.

Komisija ima predsjednika i osam članova. Za predsjednika imenovan je pomoćnik glavnog i odgovornog urednika dnevnog lista „Dan“ **Nikola Marković**, a za članove: član Tužilačkog savjeta iz reda uglednih pravnika **Veselin Racković**; glavni policijski inspektor - načelnik Odjeljenja za unutrašnju kontrolu policije u Ministarstvu unutrašnjih poslova **Milan Adžić**; predsjednica Sindikata medija **Marijana Camović**; službenica Agencije za nacionalnu bezbjednost **Aleksandra Samardžić**; novinar i medijski ekspert **Dragoljub Duško Vuković**; glavni i odgovorni urednik nezavisnog dnevnika „Vijesti“ **Mihailo Jovović**; predstavnik nevladinih organizacija **Dalibor Tomović**; izvršni sekretar Medijskog savjeta za samoregulaciju **Ranko Vujović**.

Shodno članu 9 Odluke, ministar unutrašnjih poslova odredio je službenicu Biroa za ljudske resurse **Jelenu Maraš** za sekretara Komisije, radi obavljanja administrativno-tehničkih poslova, koje obavlja pored svojih redovnih poslova.

Mandat Komisije je dvije godine, uz mogućnost produženja.

3. Način rada

U skladu sa članom 4 Odluke, Komisija može, radi efikasnijeg i djelotvornijeg ostvarivanja zadataka, obrazovati stalne i povremene radne grupe iz svog sastava i predsjednik Komisije može angažovati, kao konsultante, stručnjake i predstavnike međunarodnih organizacija iz oblasti koje su u vezi sa zadacima Komisije.

Zadaci, organizacija, način rada i postupak donošenja odluka propisan je Poslovníkom o radu Komisije, donijetom na sjednici 5. oktobra 2016. godine.

III PROBLEMI U RADU KOMISIJE I NAČIN NJIHOVOG PREVAZILAŽENJA

1. NEOBJAVLJIVANJE IZVJEŠTAJA

Najveći problem u radu Komisije predstavljala je činjenica da sa rezultatima njenog rada nije bila upoznata javnost, jer izvještaji o radu nijesu objavljivani.

Dosadašnja tri izvještaja objavljena su na sajtu Ministarstva unutrašnjih poslova 27.12.2017. godine, istog dana kada je potpredsjednik Vlade Zoran Pažin odgovorio na pismo 11 NVO.

Vlada Crne Gore upoznala se sa Izvještajem o radu Komisije za period od 23. januara do 23. maja 2017. godine, na sjednici dana 01.06.2017. godine, ali izvještaj nije objavljen ni na sajtu Vlade, niti Ministarstva unutrašnjih poslova. Takođe, ni zaljučak Vlade o upoznavanju sa izvještajem nije objavljen, niti je dostavljen Komisiji.

Dana 20. juna 2017. godini, Komisija je uputila Generalnom sekretarijatu Vlade zahtjev (akt broj 49) da se izjasne zašto izvještaj nije objavljen i zašto nije dostavljen zaključak, kao što je bio slučaj sa prvim izvještajem (koji je objavljen na sajtu Vlade i uredno dostavljen zaključak Komisiji).

U odgovoru generalne sekretarke Vlade Nataše Pešić (broj 07-1929/2 od 3.7.2017. godine) je navedeno da članom 2 Odluke o objavljivanju materijala sa sjednice Vlade Crne Gore, koju je Vlada donijela na sjednici od 7. jula 2011. godine, određeno koji se materijali sa sjednica

objavljaju na *web portal* Vlade, a ona smatra da iz pomenute odredbe jasno proizilazi da se objavljuju samo materijali koje Vlada razmatra. Shodno izjašnjenju Nataše Pešić, ostaje nejasno kako je prvi izvještaj Komisije objavljen i dostavljen zaključak, kad ni taj izvještaj nije razmatran.

Kako je članom 9 Odluke o obrazovanju Komisije predviđeno da administrativno-tehničke poslove za potrebe Komisije obavlja Ministarstvo unutrašnjih poslova - Uprava policije, to je Komisija uputila ministru unutrašnjih poslova zahtjev da se drugi izvještaj objavi na sajtu Ministarstva unutrašnjih poslova (akt broj 50 od 5.7.2017. godine), ali ni to nije urađeno.

Potrebno je izvještaje o radu Komisije redovno objavljivati.

2. NEPOSTUPANJE PO PREPORUKAMA

Izvještaji o radu sadrže konkretne slučajeve napada na novinare i imovinu medija, u kojima je analizirana istraga nadležnih organa, utvrđeni eventualni propusti i date preporuke u cilju poboljšanja istrage.

Međutim, do danas, Komisija nema nikakvo obavještenje da li je započeta realizacija preporuka. Generalnom sekretarijatu upućen je zahtjev (akt broj 55 od 4.9.2017. godine) za obavještenjem da li je u Vladi započeto postupanje po preporukama Komisije, koje su navedene u izvještajima o radu. U odgovoru (akt broj 02-2752/2 od 29.9.2017. godine) Komisija je upućena da potrebne informacije traži od članova Komisije koji su delegirani od strane organa državne uprave, ukazujući da je “postupak realizacije Zaključaka kontinuiran posao o kome se Vlada stara u svakom trenutku”.

Međutim, informacije o konkretnim preporukama i dalje nemamo.

3. ZATAMNJIVANJE DOKUMENTACIJE UPRAVE POLICIJE

Komisija je 10.02.2017. godine pisanim putem upoznala premijera Duška Markovića o problemima sa kojima se u radu suočava, a kao prvi problem naveden je problem u saradnji sa Upravom policije.

U dokumentaciji Uprave policije, koju dostavlja na zahtjev Komisije, imena i lični podaci svih lica su zatamnjeni, što je bila jedna od glavnih prepreka za uspješan rad i prethodne Komisije.

Praksa Uprave policije da dostavlja dokumentaciju sa zatamnjenim ličnim podacima, nastavljena je i kad su u pitanju novi slučajevi.

Kako je nekoliko puta konstatovano na sjednicama Komisije, mišljenje Agencije za zaštitu ličnih podataka i slobodan pristup informacijama, na koje se Uprava policije poziva, nije obavezujuće, tim prije što predsjednik, članovi i sekretar Komisije posjeduju dozvolu za pristup tajnim podacima najvećeg stepena tajnosti. Takođe, ukazano je na to da ovakvu praksu paradoksalnom čini činjenica da dokumentacija Tužilaštva o istim tim slučajevima sadrži sve lične podatke, koje u Upravi policije zatamnjuju.

Kako navedeni problem nije riješen, Komisija se 4. aprila 2017. obratila i ministru unutrašnjih poslova Mevludinu Nuhodžiću, ukazujući mu ukratko u dopisu na problem i zahtijevajući prijem predsjednika Komisije.

Problem zatamnenih imena i ličnih podataka u dokumentaciji Uprave policije do danas nije riješen.

4. NEISPLAĆIVANJE SREDSTAVA

U vrijeme formiranja Komisije postignut je usmeni dogovor sa rukovodstvom Ministarstva unutrašnjih poslova da će rad u ovom tijelu biti plaćen.

Pozivajući se na član 26 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru ("Sl. list CG", br. 16/16, 83/16 i 21/17), koji, između ostalog, predviđa da naknade u komisijama koje su od državnog značaja, mogu biti isplaćivane, ukoliko se pribavi saglasnost Vlade, uz prethodno pribavljenu potvrdu o raspoloživim sredstvima iz Ministarstva finansija, Komisija je dana 11. aprila 2017. godine uputila zahtjev Ministarstvu finansija (akt broj 30) za pribavljanje potvrde o raspoloživim finansijskim sredstvima.

Iz Ministarstva finansija obavijestili su Komisiju (akt broj 01-6088/1 od 29.6.2017. godine) da su, pozivajući se na član 9 Odluke o obrazovanju Komisije, koji, između ostalog, predviđa da troškove rada Komisije snosi MUP, uputili ministru unutrašnjih poslova dopis, radi izjašnjenja o raspoloživosti budžetskih sredstava planiranih Zakonom o budžetu za 2017. godinu.

Međutim, iz Ministarstva unutrašnjih poslova im je odgovoreno da budžetom za 2017. godinu nijesu planirana sredstva za isplatu naknade za rad u Komisiji.

Konačno, iz Ministarstva finansija su uputili Komisiju da rješenje za plaćanje pronade u „neposrednoj komunikaciji sa predstavnikom Ministarstva unutrašnjih poslova“.

Smatramo da rad u Komisiji može biti plaćen u skladu sa članom 26 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru ("Sl. list CG", br. 16/16, 83/16 i 21/17), koji, između ostalog, predviđa da naknade u komisijama koje su od državnog značaja, mogu biti isplaćivane, ukoliko se pribavi saglasnost Vlade, uz prethodno pribavljenu potvrdu o raspoloživim sredstvima iz Ministarstva finansija, jer zadatak Komisije jeste od državnog značaja.

Prvih nekoliko mjeseci od obrazovanja Komisije, njen rad je bio u blokadi jer pet članova i sekretar Komisije dobili su dozvolu za pristup tajnim podacima stepena STROGO TAJNO tek u februaru 2017. godine, iako je zahtjev za izdavanje dozvola Generalnom sekretarijatu Vlade poslat dana 10.10.2016. godine.

Na sastanku predsjednika Komisije i potpredsjednika Vlade dogovoreno je da se prije sjednica Vlade, na kojima će biti razmatran izvještaj o radu, predstavnici Komisije sastanu sa ministrom unutrašnjih poslova, radi razmatranja preporuka.

Takođe, potpredsjednik Vlade je predložio da izvještaje o radu Komisije razmatra i Savjet za vladavinu prava, što je na sjednici prihvaćeno.

“Vlada podržava rad Komisije za medije i spremna je da uvaži sve preporuke Komisije koje su iz nadežnosti izvršne vlasti i u skladu sa važećim propisima, saopštio je potpredsjednik Vlade Zoran Pažin.

Potpredsjednik je saopštio da izvršna vlast odlučna u zaštiti integriteta i bezbjednosti novinara i izrazio očekivanje da će preporuke Komisije za medije dati značajan doprinos aktivnostima nadležnih institucija. Tužilaštvo, Uprava policije i Agencija za nacionalnu bezbjednost, čiji predstavnici su članovi Komisije, u kontinuitetu prate njen rad i preporuke i ažurno joj dostavljaju potrebne informacije, dok se izvještaji Komisije dostavljaju na uvid i Vladi, a od

nedavno su i javno dostupni, na internet stranici MUP-a.

Potpredsjednik Pažin je, takođe, saopštio da će, u cilju dodatnog unapređenja komunikacije i efikasnijeg praćenja realizacije preporuka Komisije, izvještaji Komisije biti dodatno razmatrani i od strane Savjeta za vladavinu prava, kojim predsjedava” saopštili su iz Vlade nakon sastanka.

Takođe, na sastanku je dogovoreno da će pitanje novčanih naknada biti riješeno u skladu sa važećim propisima koji regulišu ovu oblast.

IV ZASTARA SLUČAJEVA

U ovoj godini nastupa zastara za tri slučaja:

1. Slučaj Tufik Softić, napad iz 2013. godine - zastarjelost nastupa 11.8.2018. godine;
2. Slučaj Mladen Stojović - zastarjelost nastupa 23.5.2018. godine;
3. Slučaj podmetanja eksploziva kod redakcije Vijesti - zastarjelost nastupa 26.12.2018. godine.

Preporuka Komisije je da Vlada, preko svojih predstavnika u Tužilačkom savjetu i u Upravi policije, inicira izradu analize djelotvornosti svih istraga napada na novinare i imovinu medija, sa posebnim akcentom na istrage navedena tri slučaja, te da se pokrene pitanje odgovornosti zbog dugog trajanja istraga.

V IZVJEŠTAJI IZVJESTILACA KOMISIJE O POJEDINAČNIM SLUČAJEVIMA NAPADA NA NOVINARE I IMOVINU MEDIJA, KOJI SU OBRAĐENI OD POČETKA RADA KOMISIJE

- IZVJEŠTAJ O ISTRAZI NAPADA NA NOVINARA TUFIKA SOFTIĆA – PRVI NAPAD, OD 01.11.2007. GODINE

(Izvještaj sačinio izvijestilac Komisije za navedeni slučaj, Dalibor Tomović)

a) Uvod

Dana 1.11.2007. godine, Tufik Softić je kao novinar Radio Berana i dnevnog lista Republika fizički napadnut ispred svoje porodične kuće, u Beranama, od strane dva nepoznata lica. Kao novinar Radio Berana i dnevnog lista Republika neposredno prije napada je pisao o kriminalnim grupama sa sjevera Crne Gore (grupa Velibora Popovića i grupa Darka Šarića).

Dana 1.11.2007. godine, dva NN lica su Softića brutalno pretukla, nanijevši mu teške tjelesne povrede.

Državni tužilac u Beranama je napad kvalifikovao prvo kao teška tjelesna povreda iz čl. 151 st.1 KZCG. Dana 16.7.2014.godine, djelo je prekvalifikovano kao krivično djelo ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, od strane VDT Bijelo Polje.

Izviđaj kod ODT Berane je trajao od 1.11.2007.godine do 16.07.2014.godine. Krivično djelo teška tjelesna povreda zastaralo je još 1.11.2012.godine.

Izviđaj kod VDT Bijelo Polje je trajao od 16.07.2014.godine do 18.07.2014.godine.

Istraga je protiv okrivljenog Ivana Asanovića i Vladimira Labudovića otvorena zbog krivičnog djela ubistvo u pokušaju iz čl. 143 u vezi čl. 20 Krivičnog zakonika Crne Gore, naredbama Višeg Državnog tužilaštva u Bijelom Polju Kti.br. 20/14 od 18.07.2014. a proširena prema okrivljenom Draganu Labudoviću 20.10.2014. godine.

Istraga je 28.10.2015. obustavljena prema okrivljenima zbog nedostatka dokaza.

b) Činjenice

Prva prijetnja došla je od strane Božović Nikole i Raičević Mira, zvanog Kilo. Naime u vrijeme hapšenja u Beogradu Velibora Popovića, zvanog Pop, Softić je u Republici napisao članak gdje je pominjao Popovića i njegovu kriminalnu djelatnost. Nakon dva dana od momenta hapšenja Popovića, sjedio je u kafe baru „PARK“, preko puta zgrade SO-Berane. Bio je još sa nekim u društvu, ne sjeća se ko je sjedio sa njim. U lokal su ušli Božović i Raičević i pitali ga da izađe iz lokala, što je Softić i prihvatio. Ispred lokala, Božović mu se obraća riječima „kako ti pišeš o našim drugovima“, kako bi bilo te prebacim kroz staklo, misleći na staklo pomenutog lokala. Tufik mu je odgovorio rekavši mu „kako bi bilo da ja tebe prijavim policiji, kafić je pun policajaca“, jer je Tufik primijetio Drobnjak Duška i još neke pripadnike PJ Berane u lokalu. Nikola mu je posle toga rekao da navodno nije imao namjere da mu prijeti. U pomenutom tekstu Softić je osim Popović Velibora pominjao događaj za badnji dan u Beranama i grupi lica koja je tom prilikom bila privođena, pominjao je berance koji su u Danskoj. Prilikom ovog razgovora, Nikola je Softiću saopštio da su to njegovi drugovi. Raičević je Softiću govorio „šta ćeš kad izađe iz zatvora“, misleći na Popovića. Od toga dana nije bilo prijetnji Softiću od strane Božovića i Raičevića. Razgovor sa ovim dvojicom, Softić je ispričao supruzi Nini i kolegi Miću Sekuliću, inače dopisniku večernjih novosti koji je ovaj razgovor prenio Novu Veljiću-načelniku policije u Beranama. Sekulović je nakon toga saopštio Softiću da ga je navodno iz Beograda iz zatvora zvao Popović i prijetio mu. Takođe, nakon razgovora sa Božovićem i Raičevićem, „ispred parka“, Softić je dalje dao saopštenje, ne rekavši kada je to bilo, da li isti dan kada ga je u radio Berane tražio i pronašao Popović Svetozar, inače Veliborov otac koji je takođe pominjao tekst koji je Softić pisao u Republici o Popović Veliboru, ali mu tom prilikom Svetozar nije prijetio, već ga je vrijeđao. Da bi sjutra dan na ulici Softića zaustavila dva mladića i pozvali ga na kafu u „GRAND“, rekavši da žele da se izvinu zbog prijetnji Božovića i Raičevića. Softić sa ovom dvojicom mladića odlazi u Grand i pomaže im da sastave tekst kojim Svetozar Popović demantuje pisanje u Republici za njegovog sina. Jedan od momaka je bio Vešović Rade, Softiću je rekao da je to kum ili prijatelj Veliborov i na mobilni telefon 067-804-859, a drugi je bilo neki Veliborov rođak, omanjeg rasta, crn. U Grandu, Vešović se ponašao dobronamjerno. Međutim, ljetos tj. krajem ljeta 2007. Godine, koliko se sjeća Softić, sreo je u ulici 29. Novembar Vešovića, koji ga je razminuo sa vozilom, Softić se ne sjeća marke vozila, i iz vozila mu saopštio „brat je izašao“ misleći na Velibora. Softić nije mogao da kaže kako je razumio ovo, da li kao neku poruku ili samo kao to da mu je to Vešović saopštio informaciju u vezi sa Popovićem.

Druga prijetnja je od strane Labudović Dragana i Vuković Miloša, povodom novinskog teksta u „Republici“ u februaru ili martu 2007. godine, kada je Softić pisao da je Draško Vuković „pao u Danskoj“. Tekst je potpisan redakcijski. Istog dana kada je izašao tekst u Republici, u radio Berane došli su Miki Vuković i Labudović i tražili Softića, interesujući se kako da dođu do glavnog urednika Republike, jer su htjeli da saznaju ko je napisao tekst. Prema saopštenju Softića, njih dvojica su najviše sumnjali da je tekst napisao sam Softić. Tom prilikom, napadnije se ponašao Labudović, dok je Vuković Miki samo ćutao. U to vrijeme Softić je bio urednik radio

Berana i tom prilikom kod Softića je bio prisutan još neki njegov kolega, ne može se sjetiti ko, moguće da je bila prisutna kolegica Tanja, i to se dešavalo u popodnevnom časovima, nešto oko 15,00 h. Sjutradan, Softića su zvali iz Republike, rekavši mu da se Labudović i Vuković raspituju u vezi pomenutog teksta. Softić je saznao da ih nije primio glavni urednik, već kolega novinar Jovanović Vladimir. Posle mjesec dana, Softić je u istom listu napisao da je Vuković Draško pobjegao iz zatvora. Nakon ovog drugog teksta Softić je napisao treći tekst za Internet za Balkansku istraživačku mrežu, gdje je pisao o kriminalnim grupacijama koje stižu od Berana do Danske, pominjao kokainsku aferu Vuković Draška. Ovaj tekst za internet objavljen je polovinom maja 2007. godine, Softić ga je potpisao punim imenom i prezimenom, štampan je na engleskom i francuskom. Za ovu drugu prijetnju od strane Labudovića i Vukovića, kako saopštava Softić, znala je samo redakcija lista i Mićo Sekulović. (Službena zabilješka PJ Berane o obavještenju prikupljenom od Tufika Softića)

c) Izvidaj kod ODT Berane (policijsko-tužilačke aktivnosti)

-01.11.2007.godine, izvršen uviđaj od strane Policije PJ Berane, uz uredno obavještanje istražnog sudije (Dragan Dašić) i dežurnog tužioca (Jadranka Mićović) koji nijesu izlazili na lice mjesta.

-01.11.2007. godine od strane UP CB Berane izvršeno je prikupljanje obavještenja od Softić Tufika, kojom prilikom on ističe da je primio prijetnje od Nikole Božovića i Mira Raičevića zbog članka koji je objavio u listu „Republika“. Tom prilikom je izjavio da je dobio upozorenje i od brata Draška Vukovića, o čijem slučaju je takođe pisao.

-02.11.2007. godine od strane UP CB Berane se opet prikupljalo obavještenje od Softić Tufika, u kojem je ponovio da je primio prijetnje od Nikole Božovića i Mira Raičevića, dok je druga prijetnja došla od Miloša Mikija Vukovića i Dragana Labudovića.

-02.11.2007. godine od strane UP CB Berane izvršeno je prikupljanje obavještenja od Joksimović Radovana, Bakić Radosava, Novović Milice i Knežević Gorana.

-05.11.2007. godine od strane UP CB Berane izvršeno je prikupljanje obavještenja od Ramadović Sanele.

-08.11.2007. godine od strane UP CB Berane dostavljena je krivična prijava protiv NN lica.

-15.11.2007. godine od strane UP CB Berane izvršeno je poligrafsko ispitivanje sledećih lica i utvrđeno je:

- Bojčić Nikola, Bakić Radosav, Amidović Merin i Kolić Predraga - nepodobni (upotreba psihoaktivnih supstanci);
- Đurašković Srđan, Babović Danilo, Raković Vladimir, Jašarović David, Marsenić Miomir, Novović Milica i Ramadanović Sanela – eliminisani;
- Zečević Miljan, Čeranić Ivan, Raičević Miro - narkomanski zavisnik, Đurišić Dražen i Knežević Goran - eliminisani (mada i nepodobni);
- Joksimović Radovan i Anđić Milovan - ne mogu biti eliminisani.

-19.11.2007. godine dostavljen je nalaz vještačenja tragova krvi Odsjeka za kriminalističko tehnička vještačenja iz Podgorice i pribavljeni su listinzi komunikacije za lica Joksimović Radovan i Babović Nikola. Vještačenjem je utvrđeno da su tragovi krvi 0 grupa. Tufik Softić je nulte negativne krvne grupe.

-20.11.2007. godine izvršeno je pribavljanje obavještenja od Tufik Softića (odnosi se na službenu zabilježku o obavještenju prikupljenom od građanina sačinjenu 11.11.2007. godine, kada je oštećeni izjavio da su ga posjetili roditelji Zorana Vasovića da se raspitaju da li ga policija sumnjiči za napad, na šta je oštećeni izjavio da ga ni on ne sumnjiči).

-06.12.2007. godine je obavljeno prepoznavanje lica u Upravi Policije PJ Berane u prisustvu zamjenika Osnovnog državnog tužioca u Beranama. Tufiku Softiću su pokazana sledeća lica: Nebojša Veljić, Nikola Babović, Radovan Joksimović, Miloš Marsenić – pri čemu oštećeni nije mogao tvrditi da su to napadači, jer im nije vidio lica. Dalje, pokazani su mu: Radovan Joksimović, Nebojša Veljić, Adnan Kožar i Dejan Raković – pri čemu oštećeni se nije mogao izjasniti da je napadač imao jaknu koja mu je pokazana, jer se nalazio u stanju šoka.

-06.12.2007. godine iz službene zabilješke CB Berane, službenici CB Berane dobili su instrukcije od ODT Berane - Jadranke Mićović da nakon prepoznavanja ne uzimaju izjavu od Joksimović Radovana, već da nastave sa prikupljanjem podataka prema ovome licu (nije poznat ishod ovakvih radnji, a ovo lice nije saslušavao ODT Berane).

-12.12.2007. godine od strane UP CB Berane izvršeno je poligrafsko ispitivanje Babović Nikole (reaguje na poligrafu na pitanje o napadaču na Softića pa se ne može eliminisati kao izvršilac).

-12.12.2007. godine sačinjen je zapisnik o prepoznavanju predmeta u UP PJ Berane u prisustvu zamjenika Osnovnog državnog tužioca u Beranama. Tom prilikom je Tufik Softić sa velikom vjerovatnoćom prepoznao predmete 2 i 3 drvene bejzbol palice, dužine 47 cm, jer iste odgovaraju dužinom i oblikom predmetu kojim je udaren. Palice su nađene kod Babović Vuka.

-31.12.2007. godine prikupljena je fotodokumentacija od Uprave policije PJ Berane.

-07.02.2008. godine od strane UP PJ Berane izvršeno je prikupljanje obavještenja od Tufika Softića.

-03.03.2008. godine je od UP PJ Berane pribavljena fotodokumentacija i jakna Joksimović Radovana.

-21.03, 25.06, 5.11. i 12.12.2008. godine i 21.03.2010. godine, službenici CB Berane sačinili su službene zabilješke o informacijama od Tufika Softića koje sadrže precrtane brojne podatke lica i iz kojih se ne može saznati njihova sadržina i smisao.

-Dana 09.08 i 15.08.2013.godine, izvršena je analiza DNK bejzbol palica nađenih još 2007. godine u kući Babović Vuka. (Izveštaj o DNK analizi br. 2583/13)

-13.09.2013. godine, saslušan je od strane policije Ejubović Zajko, koji je negirao da ima bilo kakve veze sa napadom iz 2007.godine, ali je i odbio poligrafsko testiranje/provjeru.

-02.10.2013. godine, službena zabilješka CB Berane o kazivanju Tufika Softića o tome da je dobio informaciju da lica koja se nalaze na izdržavanju kazne u Srbiji (zatamnjeno), traže da ih Tufik posjeti kako bi mu rekla ko je organizovao napad na njega 2007. godine.

-29.11.2013. godine, od strane UP CB Berane je poligrafsko testiranje Božović Ivana (drugi lični podaci su zatamnjeni), ali on je odbio da se poligrafski provjeri u vezi činjenica napada na Softića iz 2007. godine.

-14.01.2014. godine, sačinjena službena zabilješka od strane UP CB Berane, iz koje proizilazi da je traženo od Softića da bude ozvučen i da u pratnji službenika UP ode u zatvor i posjeti lice koje mu je preko prijateljice poručilo da dođe kod njega i da mu govori o napadu iz 2007. godine. Imena ovih lica su precrtana kao i drugih lica koja se pominju u službenoj zabilješci, ali se iz Softićevog svjedočenja pred VDT Bijelo Polje od 17.07.2014. godine, zaključuje da je jedno od lica koje je trebalo da mu govori o organizovanju napada na njega iz 2007. godine, Boris Laban, a da je lice koje je saopštilo Softiću da dođe kod Labana u vezi sa takvim informacijama, Tanja Vuković.

-27.02.2014. godine, službena zabilješka UP CB Berane, službenici CB Berane tražili MTN od ODT Berane prema Vuku Ivanoviću, Vuku Vuleviću, Vuksanu Cemoviću, Đukić Mladenu, Osmanović Sanelu, ali je to odbijeno sa obrazloženjem da mjere ne mogu da se primjenjuju za krivično djelo iz čl. 327 st.1 KZCG (izazivanje opšte opasnosti).

-06.03.2014. godine, službena zabilješka UP CB Berane, službenici CB Berane tražili MTN od ODT Berane prema Vuku Ivanoviću, ali je to odbijeno sa obrazloženjem da je djelo zastaralo i da mjere ne mogu da se primjenjuju za krivično djelo iz čl. 151 st.1 KZCG.

-08.04.2014. godine, službena zabilješka UP CB Berane, službenici CB Berane tražili MTN od ODT Berane prema Drašku Vukoviću, ali je to odbijeno sa obrazloženjem da je djelo iz čl. 151 st.1 zastaralo i da je on svjedok saradnik u predmetu gdje je okrivljeni Darko Šarić, koji se vodio u Srbiji, dok za djelo iz čl. 327 ne postoje zakonski uslovi.

-12.06.2014. godine saslušan Tufik Softić kod ODT Berane.

-12.06.2014. godine, saslušana Tanja Vuković, rođaka Borisa Labana na okolnosti da joj je Boris Laban, za vrijeme jedne od posjeta u zatvoru tokom 2013. godine, kazao da zna napadače na Softića i da je ona to prenijela Tufiku Softiću.

-01.07.2014. godine saslušan Draško Vuković kod policije u Beranama i kod ODT Berane. Ovo lice je samo došlo u policiju, gdje se podvrglo poligrafu, dalo izjavu, kao i kod tužioca i do detalja ispričalo da je Dragan Labudović organizovao prebijanje Softića a da su neposredni izvršioci Ivan Asanović i Labudović Vladimir. Za izvršeno nasilje dobili su po 500€ od Dragana Labudovića. Tom prilikom je negirao da sa napadom ima bilo kakve veze njegov zet Ivan Božović.

-Dana 04.07.2014.godine, na zahtjev ODT Berane, rađeno je vještačenje povreda Tufika Softića iz medicinske dokumentacije i opet bez neposrednog pregleda Softića.

U momentu ovog vještačenja krivično djelo teška tjelesna povreda je bilo već zastarjelo (01.11.2012.godine - nastupila zastarjelost).

Ovo znači da je Državni tužilac u Beranama držao predmet kod sebe do zastarjelosti, da nije donio odluku kojom bi odbacio krivičnu prijavu.

Posebno je zabrinjavajuće to što je tužilac slao urgencije policiji (u 2013. godini) da ga obavijesti o pronalaženju učinilaca napada na Softića i u periodu kada je krivično djelo već bilo zastarjelo.

d) Izvidaj kod VDT Bijelo Polje

-Dana 16.07.2014. godine, MUP Berane je podnio krivičnu prijavu protiv Vladimira Labudovića i Ivana Asanovića zbog krivičnog djela iz čl. 143 Krivičnog zakonika.

-17.07.2014.godine saslušani su Vladimir Labudović i Ivan Asanović kod VDT Bijelo Polje - izjavili su da nemaju nikakve veze sa napadom na Softića.

-17.07.2014. godine saslušan je Draško Vuković kod VDT Bijelo Polje - negirao svoju izjavu datu kod MUP-a i Tužilaštva u Beranama od 01.07.2014.godine, sa obrazloženjem da je njegov potpis na zapisnicima falsifikovan. Ovo lice je 2016. godine sklopilo sporazum sa tužilaštvom u Beranama zbog krivičnog djela iz čl.389 st.1 davanje lažnog iskaza i osuđeno na novčanu kaznu.

-17.07.2014. godine saslušan Tufik Softić kod VDT Bijelo Polje, gdje je ponovio, kao i više puta, sumnju na Dragana Labudovića, Nikolu Božovića, Mira Raičevića.

e) Istraga kod VDT Bijelo Polje - krivični postupak

Istraga je otvorena 18.07.2014. godine naredbom o otvaranju istrage Kti.br. 20/14 od 18.07.2014. godine prema Labudović Vladimiru i Ivanu Asanoviću, a proširena naredbom o proširenju istrage Kti.br. 20/14 od 20.10.2014. godine, prema Draganu Labudoviću.

-Nakon otvaranja istrage 18.07.2014. godine, određene su mjere tajnog nadzora nad okrivljenima Labudović Vladimirom i Ivanom Asanovićem.

-Dana 18.07.2014. godine, određene su mjere nadzora prema ovim okrivljenima: zabrana napuštanja boravišta i obaveza javljanja policijskom organu.

-Dana 17.09.2014. godine saslušani su Labudović Dragan i Boris Laban od strane VDT Bijelo Polje u Sremskoj Mitrovici. Dragan Labudović je kazao da nije istina da je on naručilac ubistva Softića i da ne zna ko su napadači, te da je Draško Vuković, inače njegov brat od tetke, sve to izmislio (Draško Vuković je svjedok saradnik u predmetu protiv Šarić Darka i na osnovu njegovog svjedočenja Dragan Labudović je dobio zatvorsku kaznu od 10 godina).

Boris Laban je rukovodiocu VDT Bijelo Polje saopštio da će mu nalogodavce i izvršioce napada otkriti kada ga prebace na izdržavanje kazne u Crnoj Gori (i nakon prebacivanja na izdržavanje zatvorske kazne, ovo lice nije saopštilo podatke u vezi sa napadom na Softića).

-Dana 20.10.2014. godine, od strane VDT Bijelo Polje, donijeta je naredba o proširenju istrage na Labudović Dragana.

-Dana 12.11.2014. godine, rađena je DNK analiza profila okrivljenih Labudović Vladimira i Ivana Asanovića i upoređivanje sa DNK profilom nađenim na bejzbol palicama iz 2007. godine, kojima je navodno pretučen Softić (rezultat je bio da tragovi DNK ovih lica nijesu na bejzbol palicama).

-Dana 01.04.2015. godine saslušan je Boris Laban kod VDT Bijelo Polje - izjavio da nije upoznat sa napadom na Softića, te da misli da je neki profesor Šekularac napao Softića.

-Dana 28.10.2015. godine obustavljena je istraga naredbom o obustavljanju istrage VDT Bijelo Polje, Kti.br. 20/14 od 28.10.2015. godine, kada su i ukinute mjere nadzora i MTN prema Labudović Vladimiru i Ivanu Asanoviću.

-Nakon obustavljanja istrage, Viši državni tužilac u Bijelom Polju je odbio da oštećenom Softiću omogućiti kopiranje spisa predmeta iz izviđaja blagovremeno (ovi spisi nijesu izdvojeni iz predmeta rješenjem sudije za istragu), čime ga je onemogućio da djelotvorno i efikasno ostvaruje svoje pravo na preuzimanje gonjenja (neposredna optužnica) ili da pak djelotvorno od sudije za istragu traži preduzimanje dokaznih radnji (čl. 287 ZKP-a, Sl. list CG 49/10).

Iako je zahtjev za kopiranje spisa iz izviđaja (prekrivičnog postupka) podnjet 05.11.2015. godine, rukovodilac tužilaštva je tek 25.11.2015. godine, prvo omogućio, a zatim 27.11.2015. godine, punomoćniku Softića, na licu mjesta, suprotno ZKP-u, odbio da dozvoli uvid i kopiranje spisa. Tek nakon obraćanja Vrhovnom državnom tužiocu, punomoćnik Softića je tek 02.12.2015. godine faktički došao u posjed traženih spisa (oko 150 stranica).

f) Zaključci

Iz naprijed navedenih činjenica proizilazi da izviđaj i istraga nijesu djelotvorno sprovedeni, ali i da se zatamnjenjem dokumentacije onemogućava rad Komisije na ovom predmetu, tako da zaključci proizilaze iz dokumentacije koja je bila dostupna i koju je bilo moguće pročitati bez ograničenja (zatamnjena polja kojima su bili sakriveni podaci o imenima lica, ulica, gradova, itd):

- Državni tužilac u Beranama nije odmah nakon događaja dao naredbu policiji da izvrši blokadu grada, kako bi se spriječilo bjekstvo izvršilaca i pomagača (čl. 243 u vezi čl. 230 ZKP-a, Sl. list CG 47/06).
- U spisima nema plana rada policije za 01.11.2007. godinu, dok iz plana rada CB Berane za 02.11.2007.godine ni tada nije navedena radnja blokade grada, iako su druge radnje navedene (obezbjedenje lica mjesta, izuzimanje tragova itd).
- Državni tužilac u Beranama i istražni sudija nijesu izlazili na lice mjesta, po obavještenju policije, a što je bila njihova dužnost (čl. 246 ZKP-a, Sl. list RCG 47/06).
- Državni tužilac u Beranama nije obezbijedio da odmah budu saslušana lica koja je Softić iste večeri označio policiji kao sumnjiva, tj. kao lica koja su mogla imati veze sa napadom:

- 1) Draško Vuković je prvi put saslušan kod tužioca u Beranama 01.07.2014. godine;
 - 2) Dragan Labudović je prvi put saslušan tek 17.09.2014. godine, nakon otvaranja istrage od strane Višeg državnog tužioca u Bijelom Polju;
 - 3) Božović Nikola nije nikada saslušan;
 - 4) Raičević Miro nikada nije saslušan.
- Državni tužilac u Beranama nije dao nalog tada istražnom sudiji da se izvrši pretres stanova, prostorija, automobila lica, koja je Softić označio kao sumnjiva: Dragana Labudovića, Draška Vukovića, Božović Nikole i Raičević Mira, saslušanje ovih lica (po čl. 247 i 248 ZKP-a - ovo je obavezno kada se radi o NN izvršiocu, Sl. list RCG 47/06).
 - Državni tužilac u Beranama je saslušao oštećenog Softića prvi put tek sedam godina posle napada, 2014. godine, iako je državni tužilac imao pravo i profesionalnu obavezu da to uradi odmah (čl. 243 ZKP-a, Sl. list RCG 47/06).
 - Nije saslušan u svojstvu svjedoka Babović Vuka, selo Budimlja, vlasnik prostorija u kojima su pronađene palice 2007. godine, kojima je pretučen Softić, a na okolnosti kako su dospjele kod njega, ko ih je ostavio kod njega, odakle mu.
 - Državni tužilac nije odmah uradio DNK analizu bejzbol palica dužine 50cm, kojima je navodno pretučen Softić i upoređivanje sa DNK profilom Softića nakon što ih je prepoznao 2007. godine (zapisnik o prepoznavanju predmeta u UP Berane br. 03/1-4856/2 od 12.12.2007. godine).
 - Državni tužilac u Beranama je tek 6 godina od pronalaska palica 2013. godine uradio DNK analizu bejzbol palica, ali dužine 75 i 80 cm i upoređivanje sa DNK profilom tužioca, što je suprotno sa dužinom palica koje je prepoznao tužilac 2007. godine (45-50cm).
 - Državni tužilac u Beranama nije izvršio ni 2013. godine, upoređivanje DNK profila na bejzbol palicama sa DNK profilom Babović Nikole i Joksimović Radovana, za koje je policija smatrala da treba da budu upoređeni i analizirani (Izveštaj o DNK analizi br. 2583/13 od 9.08. i 15.08.2013. godine).

- Državni tužilac u Beranama nije nikada saslušao Babović Nikolu, iako je na poligrafu reagovao na pitanje ko su napadači na Softića, kao i Joksimović Radovana za koga je, po službenoj zabilješci policije, tražio da se ne sasluša (službena zabilješka od 06.12.2007. godine).
- Nije odmah izuzet DNK materijal napadača sa tužioca, budući da je Softić udaren rukom napadača u predjelu svoje ruke (čl. 230 i 243 ZKP-a, Sl. list RCG 47/06).
- Nije urađen DNK profil Labudović Dragana i upoređen sa DNK profilom nađenih bejzbol palica, s obzirom na to da je njega Softić označio kao sumnjivog.
- Državni tužilac u Beranama i policija su napravili propust što povrede Softića nijesu fotografisane odmah nakon nanošenja (izgled povreda, tačna lokalizacija, rastojanje, oblik), da bi se moglo utvrditi kakvim sredstvom su povrede nanijete.
- Državni tužilac u Beranama nije nikada omogućio da tužioca pregleda vještak – obducent kako bi ustanovio sve povrede, iako je to vještak predlagao radi ustanovljavanja povreda, koje su ostavile ožiljke (tačka 5. i 6. Mišljenja vještaka Dragane Čukić od 16.12.2007. godine).
- Državni tužilac nije pribavio listinge razgovora za Draška Vukovića, Labudović Dragana, Labudović Vladimira, Ejubović Zajka, Asanović Ivana iz 2007. godine, kako bi se provjerile njihove komunikacije i pozicije u vrijeme napada na Softića iz 2007. godine.
- U periodu od čak pet godina i šest mjeseci nisu suštinski preduzimate nikakve radnje od strane policije i tužilaštva u Beranama u fazi izviđaja (03.03.2008 – 09.08.2013); U 2008. godini (21.3, 25.06, 05.11. i 12.12.2008.godine) i 2010.godini (21.03.2010.godine) uzete su od strane policije izjave od Softića i sačinjene službene zabilješke, koje su dostavljene sa zatamnjanim imenima i podacima u pogledu lica o kojima je Softić govorio;
- U sledećim periodima nakon otvaranja istrage nijesu preduzimate nikakve mjerodavne aktivnosti: od 12.11.2014. godine do 01.04.2015. godine, od 02.04.2015. godine do 28.10.2015. godine, kada je istraga obustavljena;
- G-dinu Softiću nije dozvoljeno da blagovremeno u zakonskom roku dobije spise predmeta iz izviđaja - prekrivičnog postupka, koji su mu bili neophodni za ostvarivanje uvida u cjelokupni dokazni materijal i potencijal za takav materijal, već mu je kopiranje oko 150 stranica spisa omogućeno tek na dan kada je isticao zakonski rok za preuzimanje gonjenja (kopiranje je omogućeno 02.12.2015. godine, a 02.11.2015. godine primljena naredba o obustavi istrage).
- Nejasno je postupanje ODT Berane u odnosu na zahtjeve policije da se ne određuju MTN prema Drašku Vukoviću, Vuku Ivanoviću, Vuku Vuleviću, Vuksanu Cemoviću, Đukić Mladenu, Osmanović Sanelu, zbog toga što je Vuković svjedok saradnik u Srbiji, dok za ostala lica ove mjere ne mogu da se odrede za krivično djelo iz čl. 327 KZCG. Svojstvo svjedoka saradnika nije prepreka da se MTN mogu odrediti prema njemu, a za ostala lica ove mjere su mogle biti primjenjene zbog krivičnog djela koje je policija navela u

krivičnoj prijavi povodom drugog napada na Softića od 11.08.2013.godine, (eksplozija TNT-a u dvorištu kuće Softića), iz čl. 403 KZCG (nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija).

- Planovi rada policije iz 2013. godine (13.08.2013, 21.08.2013, 30.08.2013, 03.09.2013, 11.09.2013, 23.09.2013, 02.10.2013, 14.10.2013, 20.10.2013. i 17.11.2013. godine) i 2014. godine (25.01.2014, 05.03.2014. i 20.06.2014. godine) potpuno su zatamnjeni i ne može se utvrditi prema kojim licima su preduzimane određene radnje i koja saznanja je imala policija.
- Službene zabilješke policije su zatamnjene i ne može se utvrditi prema kojim licima su preduzimane određene radnje i koja saznanja je imala policija.

- IZVJEŠTAJ O ISTRAZI SLUČAJA NAPADA NA MLADENA STOJOVIĆA

(Izveštaj sačinio izjavitelj Komisije za navedeni slučaj, Dragoljub Duško Vuković)

Novinar Mladen Stojović povrijeđen je 23.08.2008. godine u večernjim satima (između 22.00 i 23.00 časova) u stanu svojih roditelja u Baru, Ulica Popa Dukljanina 2A/13. U vrijeme zadobijanja povreda, Stojović je radio kao novinar u "Wireless medio d.o.o. Podgorica". Prethodno je radio kao sportski novinar u više medija iz Srbije i Crne Gore. Između ostalog je govorio o svojim saznanjima vezano za temu tzv. fudbalske mafije za serijal „Insajder“ beogradske televizije B92.

Prema službenoj zabilješci dvojice službenika policije (Nedović Vesko i Bubanja Miomir) koji su 23.05.2008. godine bili na licu mjesta, odnosno u stanu povrijeđenog Stojovića, oni su „izvršili (smo) detaljan pregled svih prostorija u stanu“ i „nijesu primijećeni tragovi premetačine po stanu kao ni tragovi borbe“. Službenici policije su konstatovali da tragove krvi oštećenog, kao ni tragove borbe nijesu pronašli ni na terasi stana, kao ni u hodniku ispred ulaza u stan, na stepeništu zgrade, niti na prostoru ispred i oko zgrade. Naveli su da je „primijećen (je) jedan trag crvene boje u vodi na dnu WC šolje“. Službena zabilješka je sačinjena 23.05.2008. godine u službenim prostorijama Područne jedinice Uprave policije Bar.

Prof. dr sc.med. Dragana Čukić, specijalista za sudsku medicinu, u svom nalazu poslatom Višem državnom tužilaštvu u Podgorici 30.06.2012. godine, konstatovala je da se kod Mladena Stojovića radi o teškoj tjelesnoj povredi (prelom kljunastog nastavka donje vilice, prelom tubera gornje vilice, potres mozga). Dr Čukić je zaključila da su „povrede u predjelu glave nastale (su) višekratnim djelovanjem tupine mehaničkog oruđa, gdje spada pesnica, 'boks', stopalo i druga tupa sredstva“. Ona je isključila „mehanizam višekratnog padanja“ kao mogući razlog povređivanja u predjelu glave.

Ovlašćeni policijski službenik Vesko Nedović je bio kod Mladena Stojovića 25.05.2008. godine i od njega uzeo obavještenje u vezi sa događajem koji je doveo do teškog povređivanja. Isti policijski službenik je dva dana kasnije (27.05.2008. godine) razgovarao posredstvom telefona sa Mladenom Stojovićem (na Stojovićev poziv). U službenoj zabilješci, Nedović je naveo da mu je Stojović kazao kako je saznao „da su se za njega raspitivala dva momka kod Dragojević Rare“,

koji je „jedan od vlasnika picerije 'Pulena' u Ulici Vladimira Rolovića u Baru“. Prema navodima iz pomenute službene zabilješke, Stojović je kazao „da se osjeća ugroženo poslije svega što mu se dogodilo i da mu je potrebna policijska zaštita“.

Policijski službenik Vesko Nedović i njegov kolega Goran Milošević su, povodom pomenutog Stojovićevog telefonskog poziva, 28.05.2008. godine razgovarali sa Stojovićem na Odjeljenju Maksio facijalne hirurgije KC Podgorica, gdje se Stojović nalazio na liječenju. U spisima, koji su dostupni Komisiji, postoje dvije službene zabilješke o ovom razgovoru. Iako su različite po dužini i značajnim dijelom po sadržaju, obje službene zabilješke nose isti datum (28.5.2008.godine) i zavedene su pod istim brojem: KU-269/08.

Prema navodima iz kraće službene zabilješke, Stojović je policijskim službenicima Nedoviću i Miloševiću rekao „da bi jedini motiv napada na njega mogao biti njegovo učešće u emisiji 'Insajder' koja se emitovala na televiziji B92 u kojoj je on učestvovao i tom prilikom govorio o sumnjivim poslovima u fudbalu Srbije i Crne Gore, kojom prilikom je između ostalih govorio i o Branislavu Branu Mićunoviću i Radojici Božoviću“. U kraćoj službenoj zabilješci je navedena i Stojovićeva procjena da je napad na njega u stanu mogao da organizuje samo Brano Mićunović. U drugoj, dužoj službenoj zabilješci, ne navode se Stojovićeve sumnje iznesene na račun Mićunovića i Božovića, ali se navodi da su se policijski službenici interesovali odakle mu informacija koju je dao policijskom službeniku Vesku Nedoviću u telefonskom razgovoru da su se dvije osobe raspitivale za njega kod Dragojević Zorana zvanog Rara. Stojović im je, prema službenoj zabilješci, kazao da je to čuo od svoga kuma Vidaka Velimirovića, a da je njemu to rekao Stevović Saša, koji živi u istoj zgradi u kojoj i Stojović.

Dragojević Zoran, zvani Rara, koga je Stojović pomenuo kao osobu kod koje su se za njega interesovala dvojica momaka, dao je obavještenje policijskom službeniku Vesku Nedoviću 28.05.2008. godine u kome je negirao da se bilo ko kod njega interesovao za Stojovića. Prema zapisniku o obavještenju, Dragojević je kazao da je Stojovića vidio „prije otprilike dva do tri mjeseca i to u prolazu i od tada ga više nijesam gledao niti me bilo ko pitao za njega ili se raspitivao o njemu“. Vidak Velimirović, od koga je Stojović čuo da su se kod Dragojevića za njega interesovala dvojica momaka, potvrdio je to i u razgovoru sa policijskim službenikom Veskom Nedovićem, obavljenom 30.05.2008. godine. Prema zapisniku o obavještenju, Velimirović je kazao da je tu informaciju dobio od Saše Stevovića, i da su se, prema toj informaciji, momci za Stojovića raspitali „neposredno prije pomenutog događaja“, tj. povređivanja Stojovića. Saša (Aleksandar) Stevović, vlasnik picerije „Hollywood“, je istoga dana (30.05.2008) kazao policijskom službeniku Vesku Nedoviću da je informaciju o interesovanju dvojice momaka za Stojovića čuo od svoga komšije Perović Nenada. Stevović je, kako je navedeno u zapisniku o obavještenju, napomenuo da je „ovu priču čuo samo od komšije Perovića, ali ne i od Dragojević Rara“. Kako je navedeno u zapisniku o obavještenju, Perović Nenad je policijskom službeniku Vesku Nedoviću 30.05.2008. godine kazao da mu je informaciju o interesovanju dvojice momaka za Stojovića kazao prijatelj Đoko Markoč, koji je to čuo od Dragojević Zorana, zvanog Rara. Policijski službenik Vesko Nedović je istoga dana kontaktirao i Đoka Makoča, koji mu je, prema navodima iz zapisnika o obavještenju, kazao sljedeće: „Kada je izašao članak u novinama da je Stojović pretučen tada sam iz novina čuo o tom događaju i o tome sam komentarisao u 'Puleni' sa mojim drugom Zoranom Dragojevićem zvanim Rarom, ali se ne mogu sjetiti dana koji je bio i tom prilikom mi je Zoran - Rara rekao da

su ga ispred zgrade, u kojoj je on živio nekad, u vezi slučaja koji se desio sa Stojovićem zaustavila dva momka u civilu i pokazala legitimacije da su iz Policije i tom prilikom ga pitali u vezi događaja koji se desio, nakon čega sam ja istog dana u kafiću Holivud pitao svog prijatelja Nenada Perovića da li zna šta u vezi slučaja sa Stojovićem i da li je istina da je dobio batine, na šta se ne mogu sjetiti šta mi je Nenad odgovorio, ali kako se sjećam, rekao je da se samo nešto dogodilo, ali ne zna tačno šta. U vezi pomenutog slučaja ja više ni sa kim nisam komentarisao, niti sam čuo tu priču da se neko raspitivao za Stojovića.“

Policijski službenik Vesko Nedović je sa Stojovićem razgovarao i 06.06.2008. godine i o tome sačinio službenu zabilješku, u kojoj je navedena Stojovićeva konstatacija da on „uopšte ne sumnja da bi mu Božović (Radojica, prim.autora) zbog nečega audio“. U zabilješci nije navedeno gdje je obavljen razgovor.

Policijski službenik Vesko Nedović je razgovarao sa Stojovićem i 13.11.2008. godine, za šta je povod bila informacija koju je Stojović dao 23.05.2008. godine policijskom inspektoru Rajku Šoću, da mu je nestao pasoš u kojem su bile vize za sve evropske zemlje i Brazil. Stojović je kazao policijskom službeniku da pasoš još nije našao, što je konsatovano u službenoj zabilješci, uz napomenu da je, nakon razgovora, od Sektora kriminalističke policije Uprave policije traženo da se izvrši provjera da li je pasoš korišćen prilikom ulaska u Crnu Goru ili izlaska iz nje, odnosno da li je korišćen prilikom ulaska u neku od evropskih država ili izlaska iz njih.

Područna jedinica Uprave policije Bar je 11.06.2008. godine podnijela krivičnu prijavu Osnovnom državnom tužiocu Ku 269/08 protiv NN lica. Povodom ove krivične prijave, Osnovno državno tužilaštvo u Baru je aktom koji nosi datum 01.07.2008. godine i koji je potpisao tadašnji Osnovni državni tužilac u Baru Zoran Radović obavijestilo Područnu jedinicu Uprave policije Bar da je 11.06.2008. godine formiralo predmet za nepoznatog izvršioca. U ovom dopisu, Osnovni državni tužilac od policije zahtijeva da prikupi sva potrebna obavještenja i preduzme sve potrebne mjere i radnje na otkrivanju izvršioca krivičnog djela.

U urgenciji koju Osnovni državni tužilac u Baru Milenko Magdelinić šalje Područnoj jedinici Uprave policije Bar 12.03.2012. godine navodi se da je „predmet za nepoznatog počinioaca“ formiran tek 04.12.2008. godine pod oznakom KTN br.41/08. Magdelinić od policije traži da prikupi sva potrebna obavještenja i preduzme sve potrebne mjere i radnje za nepoznatog izvršioca.

Osnovni državni tužilac Milenko Magdelinić je saslušao Stojovića tek 10.09.2012. godine. Prema spisima koje je Komisija imala na raspolaganju, policija nastoji da od Mladena Stojovića ponovo dobije neka obavještenja sredinom 2014. godine. Policijski službenik Centra bezbjednosti Bar Medojević Petar je razgovor sa Stojovićem 13.05.2014. godine. Stojović je tada, prema navodima iz zapisnika koji je sačinio Medojević, kazao da nije „spreman“ da iznosi „bilo kakve informacije u vezi navdenog napada“ na njega, imajući u vidu da je u razgovoru sa policijskim inspektorom Rajkom Šočem šest mjeseci nakon napada na njega saznao da policija nije dobila nalog od tužioca da razgovara sa „određenim licima...“ Prema policijskom zapisniku, Stojović je kazao da nema povjerenje u organe koji vode istragu u vezi napada na njega.

Osnovni državni tužilac Milenko Magdelinić je, u dopisu poslatom Stojoviću 15.05.2014. godine, naveo da „od svih saslušanih lica (Policija je prikupljala obavještenja od više osoba na različite načine bliskih Stojoviću - roditelji, sestra, rodbina, prijatelji, kolege, komšije. Prim. autora) nije dobijen nijedan dokaz koji bi upućivao na osnovanu sumnju koje bi lice moglo biti izvršilac predmetnog krivičnog djela izvršenog na Vašu štetu“. Magdelinić konstatuje i sljedeće: „Takođe, prilikom vršenja uviđaja u Vašem stanu, policija nije mogla prikupiti nijedan materijalni dokaz – trag na osnovu kojeg bi se mogla zasnovati osnovana sumnja da je određeno lice izvršilac krivičnog djela“.

Zaključci

Dvojica službenika policije, koji su 23.05.2008. godine bili na licu mjesta, odnosno u stanu povrijeđenog Mladena Stojovića, nijesu, sudeći prema službenoj zabilješci, ni pokušali da uzmu otiske ili otkriju nešto što bi mogao biti trag za pronalaženje napadača. Nema podataka o tome da je policija naknadno dolazila u Stojovićev stan u pokušaju da otkrije eventualne tragove koji bi je mogli odvesti do napadača.

Na propuste prilikom pretrage stana oštećenog Mladena Stojovića ukazala je u svojim dopunskim zaključcima Dragana Čukić, specijalista za sudsku medicinu, koja je navela da policija nije tražila tragove krvi na stručan način. Ona je „pouzđano“ zaključila da su u stanu Mladena Stojovića „morali postojati tragovi krvi i u slučaju da su povrede nanesene u stanu kao i ako su nanesene van stana. Na osnovu svih podataka, mišljenja sam da tragovi krvi nijesu nađeni zato što nijesu traženi na stručan način“.

U policijskim spisima koji su dostavljeni Komisiji nema traga o tome da li je policija, nakon kontroverznih izjava nekoliko građana u vezi sa informacijom o momcima koji su se navodno interesovali za Mladena Stojovića, nastojala da prikupi dodatna obavještenja i utvrdi istinu s tim u vezi.

Postojanje dvije sadržinski različite službene zabilješke o razgovoru koje su dvojica policijskih službenika obavili sa oštećenim Mladenom Stojovićem 28.5. 2008. godine, a koje su zavedene pod istim brojem, navode na sumnju da se možda željelo prikriti to što je oštećeni izrazio sumnju da bi napad na njega mogli organizovati Branislav Brano Mićunović i Radojica Božović. U dužoj verziji službene zabilješke je upravo izostavljen taj dio iz kraće verzije službene zabilješke. Od Mićunovića i Božovića policija nikada nije tražila nikakva obavještenja u vezi sa napadom na Stojovića i njegovim sumnjama s tim u vezi.

Krajnje su zbunjujuće informacije o različitim datumima formiranja predmeta za nepoznatog počinioca u Osnovnom državnom tužilaštvu Bar na osnovu krivične prijave koju je policija podnijela 11.06.2008. godine.

U policijskim spisima koji su dostavljeni Komisiji nema informacija o tome da li je ikada provjeravano da li je pasoš oštećenog Mladena Stojovića, koji nije mogao da nađe poslije napada, korišćen prilikom ulaska u Crnu Goru ili izlaska iz nje, odnosno ulaska u neku od evropskih država ili izlaska iz njih.

Napomena

U izvještaju o istrazi slučaja napada na Mladena Stojovića ispravljene su gramatičke greške u citiranim djelovima zvaničnih dokumenata nadležnih organa na osnovu koje je sačinjen izvještaj.

- IZVJEŠTAJ O ISTRAZI PRIJETNJI DAMIRI KALAČ PREKO “FACEBOOK”- A OD 24.04.2015. GODINE

(izvještaj sačinio izjavitelj za navedeni slučaj predsjednik Komisije Nikola Marković)

Novinarka Vijesti Damira Kalač prijavila je mailom 24.04.2015. godine svojim urednicima Mihailu Jovoviću (Nezavisni dnevnik „Vijesti”) i Srđanu Kosoviću (Portal Vijesti) da je na službenoj FB stranici Vijesti dobila prijetnje od Ismar Ličine iz Rožaja.

Ona im prosleđuje sadržaj prijetnje i fotografije i podatke lica koje je to učinilo.

Mihailo Jovović sutra dan 25.04.2015. godine prosleđuje prijavu ministru policije Rašku Konjeviću i rukovodiocu u Sektoru kriminalističke policije i članu Komisije za istrage napada na novinare Saši Rakočeviću koji prijavu daje na dalje postupanje. Ministar Konjević o slučaju obavještava i direktora policije Slavka Stojanovića.

Iako je CB Rožaje od kolega iz Podgorice još 05.05.2015. tražio da uzme iskaze od Damire Kalač i Mihaila Jovovića i dostavi im, CB Podgorica je to učinio tek 29.05.2015. godine mjesec i pet dana nakon podnošenja i dostavio ih poslije nekoliko dana, tačnije 01.06.2015. godine.

Spise o ovom predmetu CB Rožaje dostavlja Osnovnom državnom tužilaštvu Rožaje 08.06.2015. godine, ali bez izjave Ismara Ličine, lica koje je prijetilo novinarki Vijesti.

Rožajsko tužilaštvo tek nakon 9 dana traži od CB Rožaje da im naknadno dostavi obavještenje prikupljeno od Ismar Ličine što policija i čini 18.06.2015.

Građanin Ismar Ličina priznaje upućivanje prijetnji, ali ističe da je to učinio u afektu i bez namjere da bilo koga povrijedi. On je izrazio kajanje i žaljenje zbog pometog čina.

Iz zapisnika o njegovom ispitivanju u policiji vidi se da je razgovor sa njim sačinjen još 27.04.2015. godine. Dakle, odmah po zaprimanju prijave. Stoga je neprihvatljivo da su od Damire Kalač i Mihaila Jovovića izjave uzete poslije mjesec i pet dana, kao i to da su spisi predmeta Osnovnom tužilaštvu prosljeđeni tek 08.06.2015. jer se iz dokumentacije dostavljene Komisiji vidi da nikakvih drugih dokaznih postupaka ni materijala u ovom predmetu nije bilo.

Svi gore navedeni podaci dio su predmeta Ktr.br. 127/15 Osnovnog tužilaštva Rožaje.

Dana, 19.06.2015. godine Osnovno tužilaštvo Rožaje formira predmet Kt.br. 105/15.

Osnovno tužilaštvo tada šalje dopis Osnovnom tužilaštvu Podgorica na dalju nadležnost krivičnu prijavu.

Ovdje rukovodilac Osnovnog državnog tužilaštva pravi materijalnu grešku i krivičnu prijavu naslovljava na ime Ismara Murića iz Podgorice, lica koje nema nikakve veze sa ovim slučajem niti se u njemu uopšte pominje.

Ovu nepravilnost uočava zamjenik Osnovnog državnog tužioca u Podgorici, Ivan Medojević koji u dopisu od 31.07.2015. godine upozorava kolege iz Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama: „Ocjenom dostavljenih spisa nalazim da je nesporno da je Ismar Ličina, a ne Murić Ismar, kako ste naveli u vašem aktu, objavio sporni komentar na „facebook” stranici Nezavisnog dnevnika „Vijesti”.

Imajući u vidu da Ličina Ismar ima prebivalište u Rožajama, a ne u Podgorici, kako vi tvrdite, što nedvosmisleno proizilazi iz zapisnika o obavještenju prikupljenom od građanina od 27.04.2015.

godine, to je mjesto izvršenja ovog krivičnog djela na teritoriji Osnovnog suda u Rožaja, pred kojim ste vi stvarno i mjesno nadležni da postupate.

Ukoliko ste suprotnog mišljenja, možete izazvati sukob nadležnosti kod Vrhovnog državnog tužilaštva” (kraj citata).

Dana 10.09.2015. tužilaštvo u Rožajama pokreće pitanje nadležnosti kod Vrhovnog tužilaštva koje 24.09.2015. donosi rešenje da je nadležno Osnovno tužilaštvo u Rožajama.

U Rožajama se 09.10.2015. godine sasluša Ismar Ličina u svojstvu okrivljenog koji je ponovio navode iz izjave koju je dao u svojstvu građanina.

Osnovno državno tužilaštvo u Rožajama tek 09.11.2015. godine upućuje zamolnicu da se u Podgorici saslušaju Damira Kalač i Mihailo Jovović u svojstvu svjedoka.

Rukovodilac Osnovnog tužilaštva u Rožajama Hajran Kalač sačinio je 13.01.2016. službenu zabilješku u kojoj navodi da je sa rukovodiocem Osnovnog tužilaštva u Podgorici Ljiljanom Klikovac obavio telefonski razgovor u kome ga je ona informisala da zbog zauzetosti posla još nijesu saslušali Damiru Kalač i Mihaila Jovovića, te da će to učiniti do kraja januara 2016. godine.

Međutim, ovi svjedoci saslušani su tek 11.02.2016. godine, a njihovi iskazi dostavljeni su tužilaštvu u Rožajama 15.02.2016. godine, preko deset mjeseci nakon podnošenja prijave.

Dana 22.02.2016. Osnovno tužilaštvo u Rožajama odbacilo je krivičnu prijavu protiv Ismara Ličine, sa obrazloženjem da su Damira Kalač i Mihailo Jovović, u iskazima kazali da se ne osjećaju ugroženo, niti da su prijetnju doživjeli lično, niti da ona kod njih izazva strah.

Stranke se nijesu žalile na ovu odluku.

Kada je u pitanju ovaj slučaj, poslednje postupanje nadležnih organa predstavlja zahtjev Višeg državnog tužilaštva da mu se dostave spisi predmeta.

Zaključak

U istrazi o prijetnjama novinarki Damiri Kalač upućenim preko FB stranice Vijesti nadležni su učinili više propusta kako u materijalnom smislu, tako i zbog neažurnog vođenja postupka. Prijetnje su policiji prijavljene 25.04.2015. godine, a čitav postupak u kome se istraga sastojala u saslušanju samo tri lica, a koji je okončan odbacivanjem krivične prijave, trajao je do 22.02.2016. godine.

Nadležnim policijskim i tužilačkim organima trebalo je 10 mjeseci da okončaju istragu u kojoj je osumnjičeni već poslije dva dana priznao izvršenje.

Komisija u ovom slučaju konstatuje sledeće nepravilnosti i neažurnosti:

1. Oštećeni Damira Kalač i Mihailo Jovović saslušani su poslije mjesec i 5 dana od upućivanja prijetnji.
2. CB Rožaje tek poslije mjesec i po, 18. juna 2015., šalje Osnovnom tužilaštvu u Rožajama zapisnik o saslušanju Ismara Ličine u svojstvu građanina iako je ono izvršeno skoro dva mjeseca ranije, 27.04.2015.godine.
3. Osnovno tužilaštvo Rožaje pravi grubu materijalnu grešku podnoseći krivičnu prijavu protiv Ismara Murića iz Podgorice, lica koje se uopšte ne pominje u ovom predmetu, niti ima bilo kakve veze sa navedenim prijetnjama.
4. Rožajsko tužilaštvo i pored očite sopstvene nadležnosti (osumnjičeni Ismar Ličina je iz Rožaja) pokreće sukob nadležnosti pred Vrhovnim tužilaštvom, gubi spor i na taj način nepotrebno prolongira istragu.

5. Iako je VDT još 24.09.2015. donio rešenje o nadležnosti Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama, ono tek poslije poslije mjesec i po dana, 9.11.2015. godine, upućuje zamolnicu da svjedoci – oštećeni Damira Kalač i Mihailo Jovović budu saslušani u Podgorici.

6. Osnovno državno tužilaštvo u Podgorici iskazuje neažurnost jer na gore navedenu zamolnicu reaguje tako što je oštećene saslušao tek poslije tri mjeseca, 11.02.2015.godine.

7. Ne ulazeći u komentarisanje odluke o odbacivanju krivične prijave protiv Ismara Ličine Komisija primjećuje da je u nekim sličnim situacijama tužilaštvo reagovalo suprotno (prijetnje N. Kneževića preko FB specijalnom tužiocu M. Katniću) što je rezultiralo i zatvorskom kaznom. Komisija je stava da zbog uloge novinara u izvršavanju javnog interesa, ne smije biti tolerantnosti niti blažeg tumačenja zakona kad su u pitanju prijetnje. U najblažem slučaju odgovornost mora biti prekršajna.

- IZVJEŠTAJ O ISTRAZI DVA SLUČAJA KAMENOVANJA ZGRADE TV PINK MONTENEGRO

(izvještaj sačinila izjaviteljica Komisije za navedeni slučaj Marijana Camović)

Uprava policije (UP) i Osnovno državno tužilaštvo (ODT) su Komisiji dostavili dokumentaciju o dva slučaja napada (kamenovanje) na zgradu televizije Pink M koji su se desili:

- 18.10.2015.godine i

- 07.09.2016.godine

Bitno je istaći da se iz dokumentacije koju je dostavila UP ne može utvrditi ko su službenici koji su preduzimali mjere i radnje u ovim slučajevima jer su njihova imena, kao i gotovo sva ostala imena koja se pominju u dokumentaciji, zatamnjena. Ipak, ODT nije zatamnjivalo imena tako da je poznato ko su službenici koji su bili zaduženi za slučajeve.

Prvi slučaj

Policija je 18.10.2015. godine oko 20,15 časova obavještena da je izvršeno oštećenje – lom stakla, na zgradi televizije Pink M, Bulevar Ivana Crnojevića br 97. da je u kamenovanju učestvovalo više NN lica i da je tom prilikom lakše tjelesne povrede zadobila zaposlena u televiziji Ivana Drobniak.

Napadu je prethodio skup Demokratskog fronta.

O svemu je obavješten državni tužilac Jelena Protić. Kasnije radnje su preduzimali zamjenici tužioca Danka Ivanović Đerić i Zoran Vučinić. Iz dostavljene dokumentacije se ne vidi šta je ODT preduzelo povodom ovog slučaja osim što je u više navrata insistirano kod UP da im se dostavi dokumentacija, te saslušalo dvoje zaposlenih u TV Pink M. Posljednja radnja koju je ODT preduzelo (ponovljena urgencija UP da se dostavi kompletan predmet) je urađena 16.12.2015. godine. Nakon toga UP je 22.01.2016. godine dostavila spise.

Ocjenjeno je da počinjeno krivično djelo izazivanje opšte opasnosti iz člana 327 stav 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Povodom incidenta prilikom kojeg je slomljeno više stakala i povrijeđena Ivana Drobniak u UP je saslušana ona, u svojstvu građanina kameraman Pinka, građanin Milovan Jovanović i dežurni starješina Odjeljenja bezbjednosti kriminalističke policije CB Podgorica.

Drobnjak je, kako se navodi u medicinskoj dokumentaciji, pogođena u predjelu potiljka sa desne strane gdje se i vidjelo crvenilo veličine 4x4cm. Policiji i Tužilaštvu je rekla da nije vidjela ko je gađao i da ne bi mogla prepoznati ko je to uradio, te da je kad je slomljeno staklo, a ona pogođena, napustila prostoriju. Kasnije kada se vratila sa kolegama na podu je vidjela kamen veličine oko 10cm.

Povreda Drobnjak, prema nalazu vještaka, je bila takva da „crvenilo ne predstavlja tjelesnu povredu, ali može biti pokazatelj dejstva sile u navedeni predio tijela (vrat, prim M.C.), ali sila koja je djelovala nije bila dovoljnog inteziteta da dovede do nastanka tjelesne povrede“.

Dan nakon incidenta su saslušani Drobnjak i građanin Milovan Jovanović koji kazao da je vraćajući se sa protesta išao Ulicom Slobode kod česme primjetio da grupa momaka trči za osobom koja je imala masku na licu. On im je prišao kad je jedan momak sustigao maskiranu osobu i razdvojio ih je i nastavio dalje. Tvrdi da nije vidio da je neko kamenovao bilo koji objekat i da nije učestvovao u tome.

Na dan incidenta saslušan je kamerman Pinka Danilo Novaković koji je kazao da je vraćajući se sa protesta, na kojem je bio na radnom zadatku, kod česme u Ulici Slobode uočio grupu ljudi kako trči i dovikuje „polomio je, polomio je, uhvatite ga“, uspravio je kameru prema muškoj osobi na koju je pretpostavio da se ti uzvici odnose. Kamerman je kazao i da mu se čini da je momak, kojeg je on znao iz viđenja, kazao „pa šta ako jesam“. Kasnije, u televiziji dok su pregledali snimak njegov kolega je prepoznao momka za kojim su građani trčali. U pitanju je bio Milovan Jovanović.

U službenoj zabilješci br 64-28-244_____ od 18.10.2015. g. dežurni starješina Odjeljenja bezbjednosti kriminalističke policije CB Podgorica je objasnio kako mu se obratio kamerman Pinka koji je kazao da je snimio lice koje je govorilo „neka sam lomio“ i koje su prepoznali kao Milovana Jovanovića.

Na snimku koji je Komisiji dostavilo Tužilaštvo, između ostalih osoba, vidi se i poslanik u Skupštini Crne Gore Veljko Vasiljević, dok se u policijskim spisima pominje poslanik Janko Vučinić. Na snimku se jasno vidi i više građana očevidaca čiji identitet se lako može utvrditi, ali to nije urađeno.

Samo jedan dokument iz UP ima zavodni pečat i broj (zapisnik o uviđaju), dok jedan ima djelimično broj pod kojim je zaveden (službena zabilješka koju je dao dežurni starješina).

Zaključak

- Posljednja radnja koju je UP preuzela na rasvjetljavanju slučaja desila se 19.10.2015. godine, dan nakon incidenta.

- ODT je naložilo vještačenje medicinske dokumentacije povrijeđene Ivane Drobnjak, saslušalo nju i kamermana TV Pink M Danila Novakovića. Nisu saslušali osobu koju je Novaković označio kao potencijalnog izvršioca krivičnog djela.

- Pošto postoji snimak, koji je odmah bio dostupan policiji, a zatim i ODT-u, na kojem očevici trče za mogućim napadačem (najizglednije je da je u pitanju Milovan Jovanović) tvrde da je on taj koji je kamenovao Pink, ostaje nejasno zašto slučaj nije dobio neki epilog.

- OTD nakon što je u januaru 2016. godine dobilo dokumentaciju iz UP nije uradilo ništa kako bi se postupak nastavio. Komisiji nije dostavljena bilo kakva odluka koja bi ukazivala da je bilo šta rađeno.

- Niko od očevidaca događaja koji se nalaze na snimku, i čiji je identitet bilo lako utvrditi, nije saslušan ni u policiji ni u tužilaštvu.

- Nije saslušan poslanik Veljko Vasiljević koji je bio na licu mjesta (što je zabilježeno kamerom). U spisima predmeta se tvrdi da je u pitanju poslanik Janko Vučinić ali ni Vučinić nije saslušan.

Drugi slučaj

Policija je obavještena 07.09.2016.g. u 21:25 časova da je NN muška osoba kamenovala zgradu televizije Pink M, Bulevar Ivana Crnojevića 97. O tome je obavješten i državni tužilac Vukas Radonjić.

Postojao je osnov sumnje da je počinjeno krivično djelo uništenje i oštećenje tuđe stvari iz člana 253 stav 2 u vezi stava 1 Krivičnog zakonika Crne Gore.

Obavljen je razgovor sa urednikom informativnog programa i šefom tehničkog vođstva koji su kazali da „nisu imali bilo kakav negativan komentar koji bi se mogao povezati sa gore opisanom radnjom NN lica“.

Incident je prijavio portir koji je kazao da je vidio momka kako stoji ispred zgrade i gađa je. Iz dostavljenih snimaka se vidi kako muška osoba prelazi bulevar, do ulaza u zgradu u kojoj je Pink M i iz kese vadi kamenje kojim gađa zgradu, nakon čega odlazi istim putem.

U službenoj zabilješci (ne navodi se broj pod kojim je zavedena) se navodi da je policija napravila fotoeleborat, da je skinut i video zapis sa zgrade TV Pink koja je zabilježila sam događaj. Urađen je razgovor i sa radnikom koji je zaposlen kao portir u Pinku, a uzet je i račun o zamjeni stakala nakon pričinjene štete.

U zabilješci se navodi i da je „Komplet predmet sa spisima dostavljen ODT u Podgorici Vukasu Radonjiću na upoznavanje“.

Materijalna šteta koja je nanijeta TV Pink M iznosila je 274,25 eura, toliko je koštala zamjena polomljenih stakala.

Državni tužilac Vukas Radonjić je 19.10.2016. godine donio Rješenje kojim se „odbacuje krivična prijava od 07.09.2016.godine, protiv nepoznatog učionioa krivičnog djela uništenje i oštećenje tuđe stvari iz čl.253 st 2 u vezi st 1 Krivičnog zakonika Crne Gore jer predmet prijave nije prijavljeno krivično djelo, već krivično djelo uništenje i oštećenje tuđe stvari iz čl.253 st. 1 Krivičnog zakonika Crne Gore, za koje se gonjenje preduzima po privatnoj tužbi“.

Zaključak

- Tužilaštvo je procijenilo da nema osnova za krivično gonjenje po službenoj dužnosti i zaključilo predmet.

- Niko ko bi i potencijalno mogao da bude sumnjiv nije saslušan.

- Policija i Tužilaštvo, u periodu od prijave događaja do donošenja Rješenja postupajućeg tužioca, nisu prikupili ni jedan dokaz/pokazatelj koji bi ih upućivao na bilo koga iako postoji prilično jasan snimak napadača. Iz foto i video dokumentacije se djelimično vidi lice počinioca ali policija nije dostavila Komisiji ni jedan podatak koji upućuje na to da je po pitanju identifikacije te osobe nešto urađeno.

IZVJEŠTAJ O ISTRAZI NAPADA NA NOVINARA TUFIKA SOFTIĆA – DRUGI NAPAD 11.8.2013. GODINE

(Izvjestaj sačinio izjavitelj Komisije za navedeni slučaj, Dalibor Tomović)

I Uvod

U noći 11.08.2013.godine, bačena je eksplozivna naprava u dvorište kuće novinara dnevnih novina „Vijesti“ i nedjeljnika „Monitor“, Tufika Softića. Eksplozija se dogodila nekoliko dana nakon što je Softić pisao o hapšenju Vladana Simonovića, 28.07.2013.godine, zbog sumnje da je sa Velijom Hotom izvršio krivično djelo pranje novca stečenog od prodaje droge u inostranstvu. Dana 30.08.2013.godine, Softić je pisao u nedjeljniku „Monitor“ i o Veliji Hotu protiv koga se vodio krivični postupak zbog pranja novca i koji je tada bio u bjekstvu. Izviđaj kod ODT Berane (KTN.br.123/13) je započeo 11.08.2013.godine i dalje traje, dok zastarjelost krivičnog gonjenja nastupa 11.08.2018. godine.

II Činjenice

U vrijeme eksplozije, oko 22h, Softić se nalazio u kući sa članovima svoje porodice, suprugom i troje djece. Niko nije povrijeđen, a šteta je pričinjena na automobilu Softića. Pomislio je da eksplozija dolazi sa parkinga firme Šuntiće, koja je u njegovom komšiluku, ali je onda shvatio da je mjesto eksplozije njegovo dvorište. Primjetio je u dvorištu rupu u zemlji i zemlju po njegovom autu, kao i oštećenja automobila. Nije mu poznat motiv napada.

Tufik je istražiteljima ukazao da je nakon hapšenja Vladana Simonovića 28.07.2013.godine, zbog sumnje da je sa Velijom Hotom izvršio krivično djelo pranje novca stečenog od prodaje droge u inostranstvu, išao da slika njegov hotel/kafić i drugu imovinu. Nakon toga, dana 30.8.2013.godine, pisao je u nedjeljniku „Monitor“ i o Veliji Hotu protiv koga se vodio krivični postupak za pranje novca i koji je tada bio u bjekstvu.

III Izviđaj kod ODT Berane (policijsko-tužilačke aktivnosti)

a) uviđaj i prikupljanje obavještenja

- 12.08.2013.godine, izvršen je uviđaj od strane Policije PJ Berane, vještaka zaštite od požara, uz uredno obavješćavanje dežurnog tužioca koji nije izlazio na lice mjesta;
- 12.08.2013.godine i 14.08.2013.godine izvršeno je prikupljanje obavještenja od građanina Tufika Softića;
- 19.08.2013.godine urađeno je vještačenje po vještaku zaštite od požara Radovanu Popoviću I utvrđeno je da se radi o eksplozivu TNT trinitrotoulen i amonijum nitratu (najvjerojatnije vojnom eksplozivu);
- 21.08.2013. godine Uprava policije –PJ Berane podnijela je krivičnu prijavu protiv NN izvršilaca zbog krivičnih djela iz čl. 327 KZ, sa skicom lica mjesta i fotodokumentacijom,
- 14.08.2013 i 03.09.2013.godine prikupljano je obavještenje od građanke Hane Softić koja je kazala da je još 19.06.2013.godine, napustila kuću gdje joj žive roditelji (ista kuća gdje živi Tufik), i preselila se prije porođaja u stan Milošević Darka (vanbračna zajednica). Takođe, navela je, da smatra da eksplozivna naprava nije bila njoj namjenjena jer joj niko nije prijetio, kao i da se osjeća bezbjedno.

- 22.08.2013.godine prikupljano je obavještenje od Milošević Periša (brat Milošević Darka), koji je kazao da smatra da eksplozivna naprava nije bila namjenjena njegovoj snahi ili bratu, jer im niko nije prijetio.
- 25.08.2013 - informacija CB Berane od (broj se ne vidi dobro), da je saslušano lice koje je vozilo Mercedes 190, oko 21.55h i (ime lica zatamnjeno) koje je prošlo pored kuće Softića i pored vatrogasnog doma u vrijeme eksplozije, kao i lice koje je po izuzetim snimcima prošlo pored vatrogasnog doma vozilom golf V (ime i ovog lica je zatamnjeno).
- 27.08.2013.godine, sačinjena je službena zabilješka iz koje se utvrđuje da je sa izuzetog video nadzora (fotografije su dio zabilješke) sa Vatrogasne jedinice Berane i kuće Jašarović Muhameda, primjećeno lice za koje se po operativnim saznanjima sumnja da je Đurišić Igor. Nakon njegovog prolaska ulicom Miljana Vukova u pravcu trga 21. jula, došlo je do eksplozije.
- 23.12.2013.godine saslušano je u svojstvu građanina, lice Milošević Darko koji je izjavio dane zna ko bi bio napadač na Softića, ali sumnja na određena lica da su odgovorna za napad na njega. On je oženio ćerku Tufikovog brata, Softić Hanu, pa pošto je u sukobu sa klanom pokojnog Vasovića, moguće da je bomba bila upozorenje za njega (neka od tih lica su odbila da se testiraju u vezi sa slučajem Tufika).
- 27.02.2014. godine, sačinjena je službena zabilješka CB Berane, službenici CB Berane su tražili MTN od ODT Berane prema Vuku Ivanoviću, Vuku Vuleviću, Vuksanu Cemoviću, Đukić Mladenu, Osmanović Sanelu ali je to odbijeno sa obrazloženjem da mjere ne mogu da se primjenjuju za krivično djelo iz čl. 327 st.1 KZCG (izazivanje opšte opasnosti).
- 08.04.2014. godine, službenici CB Berane tražili su MTN od ODT Berane prema Ivanović Vuku i Drašku Vukoviću, jer postoje operativna saznanja da je i Vuk učestvovao u napadu na Softića i da postoji mogućnost da je povezan sa postavljanjem eksploziva 2013.godine. ODT je odbilo da odredi MTN iz razloga što je smatralo da nema dovoljno saznanja i sumnji za povezanost sa ovim djelom.
- 03.06.2014. godine, sačinjena je službena zabilješka iz koje se utvrđuje da su službenici policije tražili odluku ODT o primjeni MTN i da su obaviješteni da će je dobiti blagovremeno.
- 12.06.2014. godine, službena zabilješka iz koje se zaključuje da je traženo da se odrede MTN prema Drljević Siniši, jer postoje saznanja da je učestvovao u postavljanju eksplozivne naprave i da umije da rukuje sa eksplozivom, da je imao kontakte sa licima (imena ovih lica su zatamnjena) koja potiču iz kriminogenih struktura, ali je to odbijeno jer po mišljenju ODT nijesu ispunjeni uslovi iz zakona, odnosno da je moguće doći do saznanja i bez određivanja ovih mjera.
- 12.06.2014.godine izvršeno je ponovo prikupljanje obavještenja od građanina Tufika Softića od ODT Berane,

- 23.10.2014.godine – saslušan Simonović Vladan koji je tvrdio da ne zna ko je bacio eksplozivnu napravu na kuću Softića, smatra da on nije imao motiv, iako je Softić pisao o njegovom hapšenju, jer je tada bio u zatvoru.
- 18.12.2014.godine je izvršeno prikupljanje obavještenja od Hot Velije, kojom prilikom je izjavio da ne zna ko je aktivirao dinamit ni ko je nalogodavac, nije upoznat da je Softić pisao o njegovim poslovima i sudskim procesima,
- 18.12.2014.godine je saslušan Zulović Anis koji ne zna ko je napadač na Softića.
- 30.03.2016.godine –Sačinjena je službena zabilješka Uprave policije, iz koje se utvrđuje da su snimci kamera izuzeti sa vatrogasne jedinice Berane i kuće Jašarevića, predati radi antropološkog vještačenja, ali je vještak Nemanja Radojević kazao da je nemoguće uraditi nalaz zbog lošeg kvaliteta snimka.

b) Poligrafsko ispitivanje sledećih lica:

- 27.08.2013.godine - Đurišić Igor i Delečić Dejan ne reaguje na pitanja o postavljanju eksplozivau dvorištu kuće Softića.
- 09.10.2013.godine – Simonović Vladan i Šuntiće Edin ne reaguju kao izvršiooci ovog djela.
- 10.09.2013.godine- Božović Nikola ne reaguje na pitanja o prvom i drugom napadu na Tufika, Labudović Vladimir i Lutovac Dražen – odbili test.
- 13.09.2013- Ejubović Zajko odbio testiranje.
- 11.2.2014.godine - Bojović Ivan, Delečić Dejan, Raković Darko – odbijaju test,

Bojović Ljubiša – ne reaguje, Babović Nemanja-odbio test, Piljević Jasmin –odbio test.

- 12.02.2014.godine - Sujković Bernard, Sujković Kenan i Piljević Jasmin, ne reaguju na pitanja o postavljanju eksploziva.
- 20.03.2014.godine - Vasović Goran zbog terapije nepodoban za testiranje,
- 20.03.2014.godine - Đukić Mladen je lice na koje treba obratiti pažnju u vezi događaja,
- 20.03.2014.godine - Osmanović Sanel, Šuntiće Enis, Asanović Ivan – odbili test,
- 15.04.2014.godine - Vuksanović Nikola saslušan i poligrafski testiran, ne reaguje na pitanja o postavljanju eksploziva kod Tufika Softića,
- 30.05.2014.godine - Stanić Dino, Sujković Bernard, Đurišić Goran, Matović Hajradin, Aleksić Rajko, -na testu ne postoje indicije da su izvršiooci napada od 11.08.2013.godine,
- 20.06.2014.godine: Drljević Siniša, Balević Stefan, Vuk Vulević, Ivanović Vuk - odbili testiranje. Šćekić Ivan – je sumnjiv za drugo djelo učinjeno prema tastu,
- 19.11.2014.godine Čeranić Marijana – ne zna da li je Božović Nikola izvršio djelo na štetu Softića ali je kazala da je vidjela eksploziv kod Božović Nikole,
- 18.12.2014.godine:

Hot Velija - ne zna ko je aktivirao dinamit ni ko je nalogodavac,
Zulović Anis - ne zna ko je aktivirao dinamit ni ko je nalogodavac,
Jevrić Miljan – odbio testiranje,
Krstić Adis – odbio testiranje.

c) Izvršena vještačenja

- **DNK analiza Deletić Dejana** od 29.08.2013.godine – izuzet bris sa ruku od eksplozivnih sredstava/negativan rezultat.
- **DNK analiza Đurišić Igor** od **21.08.2013** – izuzet bris sa ruku od eksplozivnih sredstava/negativan rezultat.
- **DNK analiza Đurišić Igor** od **09.09.2013** – izuzet bris sa robe (trenerke), od eksplozivnih sredstava/negativan rezultat.
- **Hemijska analiza od 22.08.2013** – izuzet materijal (zemlja sa mjesta eksplozije i drveni materijal sa oštećenjima) sa mjesta eksplozije. Utvrđeno da se radi o eksplozivu TNT trinitrotoulenu i amonijum nitrat.

d) Pretres stanova

Hot Velija-18.12.2014; Babović Nemanja- 31.01.2014; Vulić Dragiša - 31.1.2014; Marsenić Miomir - 31.12.2014; Ramusović 25.10.2013; Đurišić Momir 27.08.2013; Deletić Zorica 2.7.2013; Piljević Safet 25.10.2013; Đurišić Igor 23. i 26.08.2013; Đurišić Goran 29.05.2014; Stanić Dino 29.05.2014.

Pretresom stanova i prostora nijesu pronađeni dokazi koji bi vodili otkrivanju izvršilaca.

e) Mjere tajnog nadzora primjenjivane su u ovom postupku.

V Zaključci

Iz naprijed navedenih činjenica proizilazi da se zatamnjivanjem dokumentacije onemogućava rad komisije na ovom predmetu, tako da zaključci proizilaze iz dokumentacije koja je bila dostupna i koju je bilo moguće pročitati bez ograničenja (zatamnjena polja u kojim su bili sakriveni podaci o imenima lica, ulica, gradova, itd):

- ODT i policija preduzeli su brojne aktivnosti-radnje, ali još uvijek one nijesu dovele do saznanja o motivima napada na Softića, odnosno da li je on bio meta napada ili njegova snaha Hana Softić.
- Nejasno je postupanje ODT Berane u odnosu na zahtjeve policije da se ne određuju MTN prema Drašku Vukoviću, Vuku Ivanoviću, Vuku Vuleviću, Vuksanu Cemoviću, Đukić Mladenu, Osmanović Sanelu, zbog toga što je Vuković svjedok saradnik u Srbiji dok za ostala lica ove mjere ne mogu da se odrede za krivično djelo iz čl. 327 KZCG. Svojstvo svjedoka saradnika nije prepreka da se MTN mogu odrediti prema njemu a za ostala lica ove mjere su mogle biti primjenjene zbog krivičnog djela koje je policija navela u krivičnoj prijavi (eksplozija TNT-a u dvorištu kuće Softića), iz čl. 403 KZCG (nedozvoljeno držanje oružja i eksplozivnih materija).

- Nejasno je postupanje ODT Berane da ne odredi MTN prema Ivanović Vuku i Drašku Vukoviću, kada su već službenici CB Berane tražili MTN od ODT Berane, jer su postojala operativna saznanja da je i Vuk učestvovao u napadu na Softića i da postoji mogućnost da je povezan sa postavljanjem eksploziva 2013. godine. Ovo lice nije saslušavano, niti poligrafski ispitivano i nije vršen pretres njegovih prostorija.
- Nije jasno zašto ODT Berane nije odredilo MTN prema Siniši Drljeviću 12.06.2014. godine, kada se iz službene zabilješke zaključuje da je traženo da se odrede MTN prema njemu jer postoje saznanja da je učestvovao u postavljanju eksplozivne naprave i da umije da rukuje sa eksplozivom, da je imao kontakte sa licima (imena ovih lica su zatamnjena) koja potiču iz kriminogenih struktura, uz obrazloženje da je moguće doći do saznanja i bez određivanja ovih mjera. Navedeno lice nije saslušavano, niti poligrafski ispitivano i nije vršen pretres njegovih prostorija.
- Snimci kamera izuzetih sa vatrogasne jedinice Berane i kuće Jašarevića, nijesu vještačeni u forenzičkom centru u Danilovgradu ili drugim forenzičkim centrima u cilju poboljšanja rezolucije slika i kasnije identifikacije lica kao mogućih izvršilaca napada-postavljanja eksplozivne naprave.
- Službene zabilješke policije i pojedini planovi rada policije su zatamnjene i ne može se utvrditi prema kojim licima su preduzimane određene radnje i koja saznanja je imala policija.

IZVJEŠTAJ O ISTRAZI NAPADA NA UREDNIKA PORTALA “IN4S” GOJKA RAIČEVIĆA, TOKOM PROTESTA 2015. GODINE

(Izveštaj sačinili izvjestioci Komisije za navedeni slučaj, Dragoljub Duško Vuković i Marijana Camović)

Gojko Raičević, novinar i urednik portala IN4S, tvrdi da su ga službenici policije u oktobru 2015. godine u tri navrata fizički napali bez osnova, nanoseći mu, pritom, lakše tjelesne povrede, i to potkrepljuje nalazima ljekara specijalista, svjedočenjem snimatelja TV Srpska Gorana Četkovića i video snimkom. Do podnošenja ovoga izvještaja, nijesu identifikovani službenici policije koji su, kako se sumnja, neosnovano primijenili silu prema gospodinu Raičeviću.

Gojko Raičević je lišen slobode ujutru 17. oktobra 2015. godine, nakon što se, prema tvrdnjama policijskih službenika, ni nakon njihovog upozoravanja nije udaljio od kordona policajaca iz CB Bijelo Polje, koji su obezbjeđivali akciju komunalne policije uklanjanja šatora ispred zgrade Skupštine Crne Gore u Podgorici, koje su postavili aktivisti opozicionog političkog saveza Demokratski front kao vid vaninstitucionalne političke borbe. Raičević nije prošao policijski kordon, nakon što je upozoren da to ne čini, ali se nije ni udaljio kako mu je naređeno, nego je nastavio da snima mobilnim telefonom. Raičević se policajcima predstavio usmeno kao novinar, ali nije to i potvrdio službenom legitimacijom, niti je na sebi imao oznaku PRESS. Raičević odbacuje optužbu da je omalovažavao policiju, a svjedočenje dvojice policajaca potvrđuje tačnost njegovog iskaza.

Raičević tvrdi da se nije opirao lišavanju slobode, što potvrđuju i službenici policije Miodrag Šebek i Saša Knežević u izjavama, ali optužuje NN službenike policije da su ga, prilikom ulazanja u službeno policijsko vozilo 'maricu', gurali i udarali s leđa, da je zbog toga pao i udario o pod vozila koljenom, koje je ranije povređivano i operisano.

U izvještaju ljekara specijaliste, koji je Raičevića pregledao poslije privođenja, navedeno je da mu je „koljeno blago otečno, palp. bolno osjetljivo sa medijalne i lateralne strane“, te da su „pokreti koljena bolom iritirani“.

Policijski službenici koji su priveli Raičevića do 'marice' i predali ga kolegama negiraju da je prema njemu primjenjivana sila, jer za to, tvrde, nije ni bilo potrebe. U službenoj zabilješci o privođenju Raičevića, koju su sačinili policijski službenici Centra bezbjednosti Podgorica – stanica policije za javni red i mir, konstatovano je, pored ostalog, da je prilikom „uvođenja u službeno vozilo 'marica'“ Raičeviću „sa ramena spala crna torbica marke 'samsonajt', koja je odmah nakon toga predata policijskom službeniku-vozaču 'marice'“.

U mišljenju Zašitnika ljudskih prava i sloboda, datom po pritužbi Raičevića, konstatuje se da nema razloga da se ne vjeruje oštećenom kada tvrdi da je udaren prilikom ulaska u 'maricu', imajući u vidu da se on izražava afirmativno u slučaju odnosa policije prema njemu u CB Podgorica.

Druga dva napada NN policijskih službenika na Raičevića dogodila su se u noći 24. oktobra u centru Podgorice. Prema njegovom svjedočenju, koje potvrđuje i njegov kolega Goran Četković, maskirani policajac iz grupe koja je izašla iz policijskih vozila koje koristi Specijalna antiteroristička jedinica (SAJ), udario ga je pendrekom po leđima, dok je mirno išao ulicom Slobode i snimao mobilnim telefonom. Nedugo potom, napadnut je fizički dok je sa kolegom Četkovićem stajao na uglu bivše robne kuće „Beko“. Maskirani policajac, koji je izašao sa mjesta suvozača u policijskom džipu registarskih oznaka PG MN234 je prišao Raičeviću i Četkoviću, udario Raičevića špicom desne noge u lijevo koljeno, koje je Raičević ranije povređivao, a pesnicom u desni obraz. Prema svjedočenju Raičevića i Četkovića, policajac nije prethodno Raičeviću uputio nikakve riječi, niti naredbe, što potvrđuje i video snimak koji je napravio Četković.

Prema nalazu ljekara specijaliste iz Urgentnog centra Kliničkog centra Srbije u Beogradu od 27. oktobra, Raičević je imao „hematom preko desnog ramena od pazušne regije sve do ramenog zgloba u dužini od oko 15 cm i promera oko 3 cm, kao i hematom dužine 10 cm „supraglutealno desno“, kao i hematom veličine 10x10 cm na lijevom koljenu. U izvještaju ljekara specijaliste se navodi „da nema spoljnih vidljivih znakova povrede na glavi“.

Prilikom sudsko-medicinskog pregleda urađenog u KCCG 9.11.2015. godine, u mišljenju koje je potpisao ljekar specijalista dr Nemanja Radojević navodi se da Raičević ima „krvni podliv u krsno-slabinskom predjelu, više lijevo“, te da je povreda „posledica dejstva tupine mehaničke sile i ista je nastala usled jednokratnog direktnog dejstva aktivno zamahnutog mehaničkog oruđa – udarca, moguće pesnicom, obuvenom nogom, pendrekom ili za to nekim drugim pogodnim

predmetom“. U ovom ljekarskom izvještaju se konstatuje i „otok lijevog koljena“, kao i da je ta povreda „posledica tupine mehaničke i ista je mogla nastati usled pada i udara o tvrdu podlogu“.

Reagujući po pritužbi Raičevića, Savjet za građansku kontrolu rada policije je 26. oktobra 2015. godine usvojio zaključak „da je došlo do neprimjerene upotrebe sile nad građaninom Gojkom Raičevićem koji nije pružao otpor“. Savjet je zahijevao od Uprave policije da objavi „identitet postupajućeg policijskog službenika, kao i informacije u vezi procesuiranja njegovog postupanja i informiše javnost o tome“.

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda, kome je Raičević takođe uputio pritužbu, ocijenio je, u mišljenju od 26.12. 2016. godine, da je Raičević „žrtva lošeg postupanja policijskih službenika, odnosno ponižavajućeg postupanja“. Zaštitnik je preporučio Ministarstvu unutrašnjih poslova i Upravi policije „da bez odlaganja, preduzmu mjere za identifikaciju i utvrđivanje odgovornosti policijskog službenika koji je dana 24. oktobra 2015. godine, prema građaninu Raičević Gojku primijenio neopravdanu silu“. Zaštitnik je, takođe, preporučio Ministarstvu unutrašnjih poslova i Upravi policije „da obezbijede dosledno poštovanje nacionalnih propisa, potvrđenih međunarodnih ugovora i opšterihvaćenih pravila međunarodnog prava, koji se odnose na primjenu policijskih ovlaštenja“.

Prema informaciji od 25. septembra 2017, koju je Komisija dobila od zamjenice zaštitnika ljudskih prava i sloboda Zdenke Perović 25. septembra, ni Ministarstvo unutrašnjih poslova, niti Uprava policije „i pored više urgenija“ nijesu dostavili izvještaje „o preduzetim radnjama i mjerama, kako u ostavljenom roku, tako ni nakon roka“.

Raičević je Osnovnom državnim tužilaštvu u Podgorici podnio krivičnu prijavu protiv NN službenika policije od kojih je, kako tvrdi, fizički napadnut. Prema informacijama kojima raspolaže Komisija, Ministarstvo unutrašnjih poslova je, i to na insistiranje Osnovnog državnog tužilaštva, otkrila identitet policijskog službenika koji je bio zadužen za policijsko vozilo registarskih znaka PG MN 234, iz koga je, prema tvrdnjama Raičevića i njegovog kolege Četkovića, izašao maskirani policajac koji je napao gospodina Raičevića. „Do sada nijesmo identifikovali lica koja su udarala Gojka Raičevića dana 17.10.2015. i 24.10.2015. godine“, konstatuje se u informaciji koju je Uprava policije uputila Osnovnom državnim tužilaštvu 12.11. 2016. godine.

Prema obavještenju koje je dao policijski službenik zadužen za pomenuto vozilo (pripadnik SAJ Igor Glavatović), on ne zna ko je sa njim bio u vozilu u noći kada je napadnut Raičević, jer su svi „bili pod punom opremom, pa samim tim na licima smo nosili zaštitne maske, tako da se ne mogu izjasniti o identitetu policijskih službenika koji su se nalazili u mome vozilu“. On je, takođe, kazao da mu nije poznato da je neko od policijskih službenika iz njegovog vozila „izlazio i tom prilikom primjenjivao sredstva prinude prema učesnicima protesta“.

Komisija nema saznanja o sudbini ove krivične prijave.

Raičević je 19. 9. 2016. podnio tužbu Osnovnom sudu u Podgorici radi naknade nematerijalne štete u visini od 75.000 eura. Nekoliko dana kasnije (26.9.2015.) je ministru unutrašnjih poslova podnio zahtjev za vansudsko poravnanje i zatražio 50.000 eura na ime naknade „zbog

nezakonitog postupanja i višestruke torture priadnik MUP-a“. U tom zahtjevu Raičević je tražio i procjenu vlastite bezbjednosti.

Suđenje po ovoj tužbi, prema saznanjima Komisije, nije okončano.

U martu 2017. Raičević je pisao ministru unutrašnjih poslova Mevludinu Nuhodžiću i tražio sastanak radi informisanja dokle se stiglo u njegovom slučaju. On se ministru, prema informacijama koje je dostavio Komisiji, obraćao ponovo u maju, junu, kao i 9. avgusta 2017. godine, kada je saopštio da odustaje od zahtjeva za procjenu bezbjednosti.

Prema informaciji koju je Komisija dobila od ministra Nuhodžića 13. oktobra 2017, ministar je Raičevića primio 14. juna 2017. godine, kada mu je Raičević “predočio detalje vezano za njegove pitužbe na rad policijskih službenika”.

Zaključci

Iz dokumenata koji su bili dostupni Komisiji nesumnjivo se može zaključiti da je urednik i novinar portala IN4S Gojko Raičević u dva navrata u noći 24. oktobra 2015. godine bio žrtva fizičkog nasilja od strane maskiranih policijskih službenika, pripadnika Specijalne antiterorističke jedinice (SAJ), za koje nije postojao zakoniti povod. Rezultat primjene ovog nezakonitog policijskog nasilja su lakše tjelesne povrede koje Gojko Raičević dokumentuje validnom ljekarskom dokumentacijom.

Iz dokumenata koji su bili dostupni Komisiji ne može se, međutim, sa sigurnošću zaključiti da je Raičević bio žrtva nezakonitog fizičkog policijskog nasilja tokom privođenja ujutro 17. oktobra 2015. godine, ali jedan detalj iz službene zabilješke o privođenju, koju su sačinili policijski službenici CB Podgorica ide u prilog tvrdnji Raičevića da je, prilikom ulaska u 'maricu', guran i udaran, te da je zbog toga pao i povrijedio koljeno. Riječ je o navodu da je prilikom „uvođenja u službeno vozilo'marica“ Raičeviću „sa ramena spala crna torbica marke 'samsonajt', koja je odmah nakon toga predata policijskom službeniku-vozaču 'marice““. U prilog njegovoj tvrdnji ide, takođe, i ljekarski nalaz o zadobijenim povredama.

Na onovu dokumentacije koja je bila dostupna Komisiji, jasno je da Uprava policije, i pored urgencija iz pravosuđa, te zahtjeva od strane Zaštitnika za ljudska prava i slobode i Savjeta za građansku kontrolu rada policije, nije uložila ozbiljan i transparentan napor kako bi identifikovala policijske službenike koji se sumnjiče za nezakonitu primjenu fizičke sile prema Raičeviću. Isticanjem činjenice da su pripadnici SAJ bili maskirani da je to otežavajuća okolnost za identifikaciju onih koji krše zakone i prava građana šalje se poruka, da maskirani policajci uživaju posebnu zaštitu, koja nije zasnovana na zakonu, čime se stvara nepovjerenje građana u policiju uopšte, a posebno u njene specijalne jedinice.

IZVJEŠTAJ O ISTRAZI NAPADA NA KAMERMANA TELEVIZIJE “BOIN”, MARKA UJKAJA, 29.4.2017. GODINE U MJESTU SUKURUĆ

(izvještaj sačinio izvjestilac za navedeni slučaj Ranko Vujović)

U mjestu Sukuruć, kod Tuzi, 29.04.2017, Haris Adžović je verbalno napao kamermana privatne TV Boin Marka Ujkaja riječima:” Ako se moja kuća vidi na televiziji dići ću vas sve u vazduh”. Navedene riječi je ponovio i nakon pet minuta što je zabilježila kamera kao audio snimak.

Nakon ovoga Marko Ujkaj je podnio prijavu u Upravi Policije u kojoj je opisao čitav događaj. On je naime dana 29.04.2017 dobio zadatak od vlasnice TV Boin Sadre Bojaj da sa novinarkom Fedrom Raičević pođe u mjesto Sukuruć i snimi prilog o zloupotrebi državnih resursa od strane predsjednika GO Tuzi Abedina Adžovića. Kada su došli ispred kuće Abedina Adžovića zatekli su kamione firme “Putevi d.o.o”, kako uređuju dvorište njegove kuće. Kada je kamerman počeo da snima radove ispred kuće je izašao sin Abedina Adžovića, Haris Adžović i uputio prijetnje da: ” Ako se moja kuća vidi na televiziji dići ću vas sve u vazduh”. Poslije toga su se kamerman i novinarka udaljili oko sto metara od kuće i nastavili snimanje sa te udaljenosti. Kada ih je primjetio, Haris Adžović im je opet prišao i pitao novinarku šta rade. Ona mu je odgovorila da kamerman nešto snima. On je nakon toga ponovo prišao kamermanu i ponovio raniju prijetnju da će ih sve dići u vazduh ako se njegova kuća bude vidjela. Nakon ovoga kamerman i novinarka su sjeli u auto i udaljili se sa lica mjesta. Prijetnju koju je Haris Adžović izgovorio drugi put kamera je zabilježila kao audio snimak.

Po podnošenju prijave Centar bezbjednosti Podgorica je istog dana pozvao Harisa Adžovića da da izjavu povodom podnešene prijave. On je u izjavi potvrdio da je bio prisutan toga dana ispred kuće kada su kamerman i novinarka TV Boina došli da snime prilog. On u izjavi nije potvrdio da je nekome prijetio. On kaže da im je samo rekao da ne mogu da snimaju njega i da treba da prestanu da snimaju. Nakon toga su se oni udaljili i sa nešto veće udaljenosti počeli da snimaju. On im je ponovo prišao i tražio objašnjenje za snimanje. On kaže da je moguće da im je to rekao na način koji se možda njima nije svidio, ali odgovorno tvrdi da nije imao namjeru da bilo koga ugrozi. On u izjavi dalje kaže da je spreman i da se izvini ako su oni njegovo postupanje doživjeli kao neprijatnost.

Sa ovim slučajem je upoznat i državni tužilac Osnovnog državnog tužilaštva u Podgorici. On se nakon uvida u spise predmeta izjasnio da u predmetnim radnjama nema elemenata krivičnog djela koje se goni po službenoj dužnosti.

Na osnovu dostavljenih materijala ovaj slučaj bi sada trebalo da se nalazi kod Osnovnog suda za prekršaje u Podgorici.

Dokumentacija Uprave policije je sa zatamnjenim imenima, iako se ne radi o tajnim dokumentima. U toj dokumentaciji se nalazi i zahtjev Uprave policije Sudu za prekršaje u Podgorici za pokretanje prekršajnog postupka protiv Harisa Adžovića zbog izazivanja osjećaja ugroženosti kod kamermana Marka Ujkaja.

Dokumentacija Suda za prekršaje u Podgorici je istovjetna sa onom Uprave policije, osim što imena nijesu zatamnjena.

U spisima predmeta se nalazi i zahtjev koji je 05.04.2017 godine podnio Šaćir Adžović, djed Harisa Adžovića, preduzeću „Putevi d.o.o.“ za izvođenje radova na zemljištu koje je u privatnom posjedu porodice Adžović. Radovi se odnose na mašinski iskop i odvoz viška materijala na deponiju. Ovi spisi su dio materijala koji je po zakonu o slobodnom pristupu informacijama tražila Građanska alijansa povodom ovog slučaja. Zahtjev Šaćira Adžovića je zaveden pod brojem 1453, ali nije moguće utvrditi da li se uklapa sa ostalim djelovodnim brojevima u preduzeću „Putevi d.o.o.“

Između ostaloga preduzeće Putevi d.o.o. je dalo informaciju Građanskoj alijansi da je određene građevinske radove obavilo u dvorištu kuće Abedina Adžovića. Sastavni dio ove dokumentacije

su finansijska ponuda za izvođenje radova, profaktura i faktura za obavljene radove, kao i izvod iz banke iz koga se vidi da je ukupna vrijednost obavljenih radova iznosila 75,06 radova i da su preduzeću „Putevi d.o.o.“ ta sredstva uplaćena 03.05.2017. Nije poznato kako su se informacije koje je Građanska alijansa tražila na osnovu Zakona o slobodnom pristupu informacijama, našle u predmetu ovog slučaja.

Zaključak

U istrazi ovog slučaja nadležni organi su propustili da uzmu izjave od više lica. Prije svega prijetnja koja je upućena nije izgovorena u jednini već u množini i utisak je da se odnosi na sve zaposlene u TV Boin, a ne samo na kamermana Marka Ujkaja.

Policija je propustila da uzme izjavu od novinarkе Fedore Raičević koja je bila na licu mjesta sa kamermanom. Takođe nije uzeta izjava od vlasnice TV Boin Sandre Bojaj koja je dala nalog da se uradi prilog o zloupotrebi državnih resursa.

Nadležni organi nisu ništa uradili da ispituju uzroke ovog događaja. U tom smislu je propušteno da se provjeri da li je stvarno bilo zloupotrebe državnih resursa od strane Abedina Adžovića predsjednika GO Tuzi i da se uzme izjava od njega i od njegovog oca koji je podnio zahtjev za izvođenje radova. Takođe nije uzeta izjava od preduzeća Putevi d.o.o. povodom ovog slučaja, niti je provjereno njihovo poslovanje vezano za izvođenje radova u dvorištu Abedina Adžovića.

VI PREPORUKE

a) Istraga napada na novinara Tufika Softića – prvi napad, od 01.11.2007. godine

1. Komisija preporučuje da nadležni državni tužilac preduzme sledeće aktivnosti, odnosno da se:
 - pribavi listing razgovora za Draška Vukovića, Labudović Dragana, Labudović Vladimira, Ejubović Zajka, Asanović Ivana iz 2007. godine, kako bi se provjerile njihove komunikacije i provjerile njihove pozicije u vrijeme napada, gdje su bila ova lica;
 - sasluša Božović Nikola i Raičević Miro, lica na koja je Softić odmah ukazao policiji;
 - sasluša Ivan Božović, zet Draška Vukovića, provjeriti telefonske komunikacije i listinge ovog lica. Ovo lice je Draško Vuković sam pomenuo u svom iskazu pred ODT Berane 01.07.2014. godine, u kontekstu da ono nije imalo učešća u napadu na Softića 2007. godine;
 - sasluša Babović Nikola, koji je na poligrafu reagovao na pitanje ko su napadači na Softića;
 - sasluša Joksimović Radovan, koji nije saslušan od strane državnog tužioca;
 - uraditi DNK analizu - profil Babović Nikole i Joksimović Radovana i uporediti sa DNK profilom dobijenim na bejzbol palicama (Izveštaj o DNK analizi br. 2583/13 od 09.08. i 15.08. 2013. godine, u izvještaju je konstatovano da je policija predložila uzimanje DNK uzoraka za ova lica, ali da Forenzičkom centru nijesu dostavljeni uzorci za DNK analizu ovih lica);
 - uraditi DNK profil Labudović Dragana i uporediti sa DNK profilom nađenih bejzbol palica, sa obzirom na to da je njega Softić označio kao lice koje je mu je prijetilo;
 - sasluša u svojstvu svjedoka Babović Vuka, selo Budimlja, vlasnik prostorija u kojima su pronađene palice 2007. godine, kojima je pretučen Softić, a na okolnosti kako su dospjele kod njega, ko ih je ostavio kod njega.
2. Komisija preporučuje da se, u saradnji sa Vrhovnim državnim tužilaštvom, pokrene pitanje da li se sada nadležno tužilaštvo u Bijelom Polju bavi sa prikupljanjem dokaza na rasvjetljavanju slučaja Softić iz 2007.godine;

3. Komisija preporučuje Vladi da, u okviru svojih nadležnosti, u Ministarstvu pravde i Tužilačkom savjetu, preko predstavnika države, pokrene pitanje odgovornosti za postupanje u konkretnom slučaju svih lica koja su učestvovala u radu na predmetu Softić, zbog nedjelotvornog i neažurnog vođenja istrage i propusta;

4. Komisija preporučuje da se, osim odgovornosti ljudskog faktora, utvrde objektivne okolnosti koje su usporavale istragu, ako ih ima (nedostatak kadra, uslova i materijalno-tehničkih sredstava);

5. Komisija preporučuje Ministarstvu unutrašnjih poslova da, u skladu sa svojim ingerencijama, utiče na Upravu policije i zatraži da Komisiji ubuduće dostavljaju dokumentaciju sa nezatamnjanim imenima osoba koje se pominju u dokumentima, a sve u cilju postizanja svrhe zbog koje je Komisija i formirana.

b) Istraga prijetnji Damiri Kalač preko “FACEBOOK”-a od 24.04.2015. godine

1. Komisija preporučuje Vladi da o zaključcima ove komisije povodom postupanja državnih organa u predmetnom slučaju obavijesti Ministarstvo pravde, Tužilački savjet i Vrhovno državno tužilaštvo, kako bi se naznačeni organi, u okviru svojih nadležnosti, izjasnili o postupanju tužilaštava u predmetnom slučaju, naročito u odnosu na utvrđene greške i neažurnost u vođenju istrage i preduzeli potrebne preventivne mjere u cilju sprječavanja takvog načina postupanja u ostalim slučajevima.

2. Komisija preporučuje da nadležni organi, osim odgovornosti ljudskog faktora, utvrde objektivne okolnosti koje usporavaju istrage, ako ih ima (nedostatak kadra, uslova i materijalno-tehničkih sredstava).

3. Komisija preporučuje da nadležni organi utvrde model prijavljivanja kašnjenja istraga zbog objektivnih razloga. Na taj način bi se pomoglo tužiocima da nadležne upoznaju sa problemima u radu, na vrijeme ih prijave, kako ne bi snosili subjektivnu odgovornost za neažurnost istrage izazvane nedostajućim kapacitetima za rad.

c) Istraga kamenovanja zgrade TV PINK MONTENEGRO

1. Komisija preporučuje UP i Tužilaštvu da utvrde okolnosti zbog kojih nije pokrenut postupak protiv lica za koje postoji video zapis i brojni svjedoci koji tvrde da je upravo Milovan Jovanović kamenovao zgradu televizije Pink M i tom prilikom povrijedio Ivanu Drobnjak.

2. Komisija preporučuje Ministarstvu unutrašnjih poslova da, u skladu sa svojim ingerencijama, utiče na Upravu policije i zatraži da se Komisiji u buduću dostavljaju kompletni slučajevi (sa svom pratećom dokumentacijom) kao i nezatamnjanim imenima osoba koje se pominju u dokumentima, a sve u cilju postizanja svrhe zbog koje je Komisija i formirana.

3. Komisija preporučuje UP i Tužilaštvu da intenziviraju aktivnosti u smislu saslušanja svjedoka i preduzimanja drugih mjera i radnji u cilju identifikovanja lica koje je kamenovalo zgradu i provjere činjenice do kojih je Komisija došla.

4. Komisija preporučuje da rukovodilac ODT sagleda postojanje odgovornosti za neadekvatno i neažurno postupanje u ovom slučaju.

d) Istraga napada na novinara Tufika Softića – drugi napad 11.8.2013. godine

1. Komisija preporučuje da nadležni Državni tužilac preduzme sledeće aktivnosti:

- da se snimci kamera izuzetih sa vatrogasne jedinice Berane i kuće Jašarevića, koji su lošeg kvaliteta dostave forenzičkom centru u Danilovgradu ili drugim forenzičkim centrima u cilju poboljšanja rezolucije fotografija, identifikacije lica na njima, te provjere operativnih saznanja policije;

-saslušaj Ivanović Vuk, lice za koje su postojala operativna saznanja da je izvršilac napada a prema kome nijesu određene mjere tajnog nadzora i koje je odbilo poligraf;

-saslušaj Drljević Siniša, lice za koje su postojala operativna saznanja da je izvršilac napada a prema kome nijesu određene mjere tajnog nadzora i koje lice je odbilo poligraf;

- dostavi službena zabilježka na kojoj će biti otkriven identitet lica(sada je imezatatnjeno) koje je prolazilo vozilom Mercedes u vrijeme eksplozije i lica koje je upravljalo vozilom Golf V, a za koja se sumnja da imaju veze sa eksplozijom.

2. Komisija preporučuje da se u saradnji sa Vrhovnim državnim tužilaštvom pruži tehnička, kadrovska i svaka druga pomoć tužilaštvu u Beranama na otkrivanju učinilaca budući da zastarelost krivičnog gonjenja nastupa 11.08.2018.godine.

3. Komisija preporučuje Ministarstvu unutrašnjih poslova da, u skladu sa svojim ingerencijama, utiče na Upravu policije i zatraži da se Komisiji u buduće dostavljaju dokumentaciju sa nezatatnjenim imenima osoba koje se pominju u dokumentima, a sve u cilju postizanja svrhe zbog koje je Komisija i formirana.

e) Istraga napada na urednika portala “IN4S” Gojka Raičevića, tokom protesta 2015. godine

1. Neophodno je da Ministarstvo unutrašnjih poslova i Uprava policije iskoriste, u najkraćem mogućem roku, sve institucionalne mogućnosti kako bi otkrili identitet policijskih službenika, posebno pripadnika SAJ, koji su primijenili fizičku silu prema novinaru i uredniku portala IN4S Gojku Raičeviću 19, odnosno 24. oktobra 2015. godine, čime bi bilo omogućeno njihovo disciplinsko procesuiranje i krivično gonjenje.

2. Kako bi bili prevenirani izgovori da je teško među maskiranim policajcima naknadno identifikovati one koji zloupotrebljavaju moć na štetu građana i društva u cjelini, neophodno je ustanoviti jasne procedure na osnovu kojih će biti relativno lako otkriti one koji se ogriješe o zakon i pravila službe.

f) Istraga napada na kamermana televizije “BOIN”, Marka Ujkaja, 29.4.2017. godine u mjestu Sukuruć

1. Komisija preporučuje da se u slučaju prijetnji kamermanu Marku Ujkaju istraga proširi na sva lica i preduzeća koja su pomenuta tokom davanja izjava.

2. Potrebno je ispitati moguće uzroke koji su doveli do izjavljivanja prijetećih poruka. U tom smislu je prije svega potrebno istražiti da li je bilo zloupotrebe državnih resursa prilikom obavljanja građevinskih radova u dvorištu kuće Abedina Adžovića.

3. Komisija preporučuje da se saslušaju vlasnica TV Boina Sandru Bojaj, koja je imala određena saznanja o ovom događaju, Abedin Adžović, Šaćir Adžović, kao i nadležni u preduzeću Putevi d.o.o.

VII ZAKLJUČAK

Komisija za praćenje postupanja nadležnih organa u istragama slučajeva prijetnji nasilja nad novinarima, ubistava novinara i napada na imovinu medija, na osnovu obrađene dokumentacije, dostavljene od nadležnih organa, u izvještajnom periodu, preporučuje da istrage napada na novinare i imovinu medija budu efikasnije.

Problemi u radu Komisije se odnose na pitanje zatamnjivanja ličnih podataka u dokumentaciji koju dostavlja Uprava policije, kao i rješavanje finansijskog pitanja, odnosno obezbjeđivanja naknade za rad u Komisiji.

U konkretnim slučajevima potrebno je da nadležni državni organi izvrše analizu na osnovu izvještaja Komisije i utvrdi ima li propusta u istragama i eventualne odgovornosti i da dostave Komisiji informaciju o realizovanim preporukama.

PREDSJEDNIK KOMISIJE
Nikola Marković

Broj
Podgorica, januar 2018. godine